

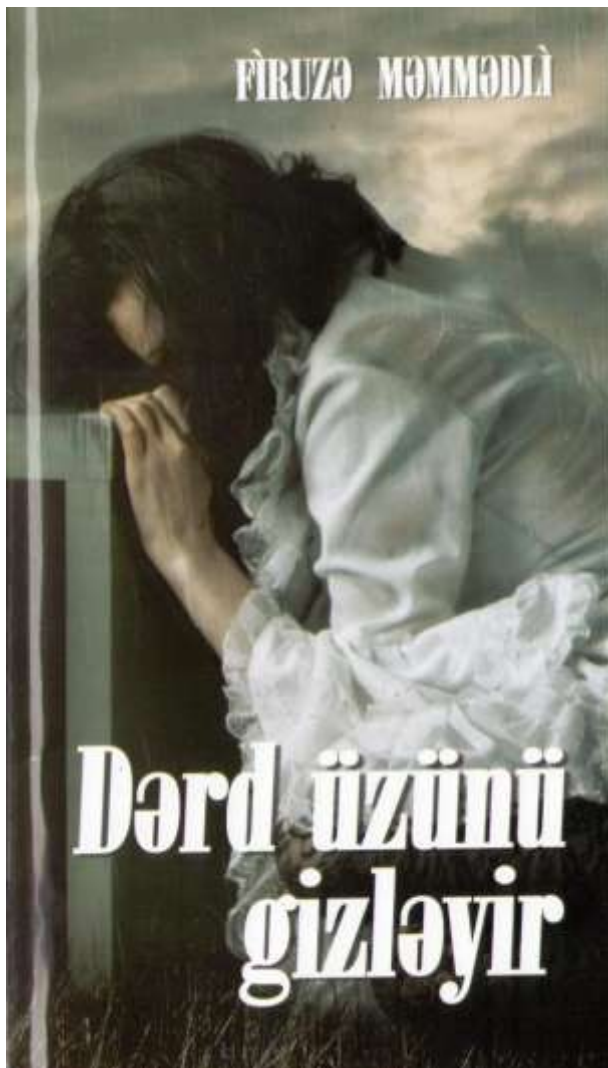
Firuzə Məmmədli

Dərd üzünü gizləyir

Ən yeni şeirlər

Tanınmış şairənin müxtəlif mətbuat orqanlarında işıq üzü görmüş son poetik nümunələrdən ibarət yeni kitabının elektron rəqəmsal variantı.

Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumu ilə www.kitabxana.net – Milli Virtual Kitabxananın e-nəşri
N 55

www.kitabxana.net

*Milli Virtual Kitabxananın
Təqdimatında*

Firuzə Məmmədli

Dərd üzünü gizləyir

(Ən yeni şeirlər)

Elektron kitab

*YYSQ - Milli Virtual Kitabxananın e-
nəşri N55 (2011)*

*Redaktoru və e-nəşrə hazırlayan:
Aydın Xan (Əbilov) - yazar-kulturoloq*

YYSQ - Milli Virtual Kitabxana

Bakı - 2011

Firuzə Məmmədli

FİRUZƏ MƏMMƏDLİ

Dərd üzünü gizləyir

“ADİLOĞLU”
Bakı - 2011

Redaktor:
Arif Əmrahoğlu

Firuzə Məmmədli.
Dərd üzünü gizləyir.
“Adiloğlu” nəşriyyatı, Bakı 2011, 160 səh.

4722110018
121 – 2011

qrifli nəşr

© F. Məmmədli 2011

Dilim

Dəyişə bilmədim, məni bağışla,
Gözüm gördüyünü yanıda bilmir.
Səni duymadığım anı bağışla,
Ağlım hisslərini yönəldə bilmir.

Soyuqluq dünyanın özü boydadır, –
İçindən-çölünə isitmək olmur.
Hər kəs böyüklükdə sözü boydadır,
Odur ki, hamını eşitmək olmur.

Yoxa çıxanları ara sözündə,
Sözünün içində gizlənir hamı.
Söz de, gizlənəsən elə özün də,
Zamandan zamana, damsa, söz damır.

Dilimin canında – söz şirinliyi,
Məni söz düzündə yaşatdı dilim.
Dilimin varlığı – öz diriliyim,
Yağya söz ilə daş atdı dilim.
Dilim güvəncimdi, əlim yalınsa,
Dilini yaşadan xalq ölə bilməz.
Qadağa qoyulsa, dönər qılınca,
Dil ağa tanımaz, dil kölə bilməz.

Ömrümə, günümə bayramdı dilim,
Elimdi, sözümdü, söhbətimdi o.
Ağımdı, nəğməmdi, laylamdı dilim,
Üçrəngli bayrağım, dövlətimdi o.

2011

Cəngi çalın

Cəngi çalın,
Səngərimiz oyansın.
Cəngi çalın,
Gənclərimiz oyansın.
Cəngi çalın,
Minbərimiz oyansın,
«Cihad» desin
Namaz üstdə
Duranı,
«Cihad» desin
Dəstəməzi, Qurani.
Cəngi çalın,
Özümüzə gələk biz.
Bədi tutduq
Üzümüzə ələk biz.
Niyə, balam,
Məğlub kimi,
Peşman kimi
Davranaq?
Cəngi çalın,
Düşmən ilə
Düşmən kimi davranaq!

2009

Təzə il Novruzdur

Gah yağış yağacaq, gah qar səpəcək,
Göyün sinəsində nə var, səpəcək.
Dünyanın başına bahar səpəcək,
Təzə il Novruzdur, Novruza alqış!

Dinəcək yaşılı yarpaq əllərin,
Qargülü, bənövşə – torpaq əlləri.
Düşəcək başından papaq əlləri,
Dağın zirvəsində o buza alqış!

Nə verib alammır qış bu fəsildən?!

Aşır başımızdan iş bu fəsildə.
Bir budağa quş ol, uç bu fəsildən,
Bahara aparən yolumuza alqış!

Tonqallar çırtlayır yollar boyunca,
Şamlar, yelləncəklər – oyun-oyuncaq.
Mahnılar, oyunlar, rəqslər – doyunca,
Yallıya çatılan qolumuza alqış!

Kosa saqqal umur təkədən bu gün,
Doyammır loxmadan, tikədən bu gün.
Qışın bağı çatlar hikkədən bü gün,
Bu gündən başlayan ilimizə alqış!

Döyür qapıları Axır çərşənbə,
Əfsanə çərşənbə, nağıl çərşənbə.
Dolur papaqlara noğul çərşənbə,
Yeni halımıza, günümüzə alqış!

Lalələr – titrəşən al qumaş daha,
Bir yanardağ olar yal-yamac daha.

Ömrünü qış üstə ağlamaz daha,
Ahuramazdaya – Hörmüzə alqış!

Dilin də, dinin də qədimi – bizdə,
Pirin, peyğəmbərin qədəmi – bizdə.
Axtarsan, taparsan Adəmi bizdə,
Halal yurdumuza, yerimizə alqış!

Gah yağış yağacaq, gah qar səpəcək,
Dünyanın başına bahar səpəcək,
Təzə il Novpuzdur, Novruza alqış!

2009

Adı onda Yer idi

Ağrılayan, xatırlayan yox daha,
Dəsmallayan, ətirləyən yox daha,
Misralayan, sətirləyən yox daha,
Bu yiyəsiz dünyanı.

Zaman ilə yoldaşlığı var idi,
Dərddəşliyi, yurddaşlığı var idi.
Haçan belə puldaşlığı var idi
Bu yiyəsiz dünyanın?!

Çək-çeviri, qoy-götürü az deyil,
Düşmən ilə dil-tavaza düz deyil.
Mən biləni, daydayısı saz deyil
Bu yiyəsiz dünyanın.

Elə yıxıb-sürüməyi var daha,
Soylu-köklü kürüməyi var daha.
Diri-gözlü çürüməyi var daha
Bu yiyəsiz dünyanın.

Dağı çökür, dənizləri qabarrır,
Soküb-tökür, – ənbizləri qabarrır.
Nökərləri, kənzləri qabarrır
Bu yiyəsiz dünyanın.

Zaman vardı, müqəddəsdi, pir idi,
Qabarmalar, çəkilmələr sirr idi.
Bizimkiydi, adı onda Yer idi
Bu yiyəsiz dünyanın.

Çaş-baş olur ölüm-dirim savaşda,

İtkin düşür üçdə-biri savaşıda.
Kim verəcək gören yerin savaşıda
Bu yiyəsiz dünyanın?!

2011

Dünyanın

Gözümüzün qarşısında – tor daha,
Görəmmirik, hardan desən vur daha.
Aridammır işıq daha, nur daha
Hiyləsini, tələsini dünyanın.

Deyən bitib, nağılların yox ardı.
Yığıldınsa, balta çalan çoxaldı.
Dəli başa ağıl qoyan yox artıq.
Kim incitdi lələsini dünyanın?!

İndi hər kəs – doğmasının qənimi,
Tikəsinin, loxmasının qənimi.
Özü – özcə hoqqasının qənimi,
Görməmişdik beləsini dünyanın.

Tükənmir də gün-güzəran dərd-səri,
Yoxa çıxıb ölüm – həyat sədləri.
Tanrım, elə ağırlaşdı şərtləri,
Çəkmək olmur şələsini dünyanın.

Bir anadır, doğduğundan pərt olub,
Yuxa qəlbi, yumşaq üzü sərt olub.
Yerdən – Göyə bir çəkilməz dərd olub
Qarabağı, Fələstini dünyanın.

2011

Bu kəndin

«Kəndimiz» silsiləsindən

Enmək olmur qocaların huşuna,
Yoxsa şirin xatirələr tükəndi!
Dindirərsən – xəyalları uçunar, -
Yaddaşına qırov düşüb bu kəndin.

Tükəz xala qalxa bilmir yerindən,
Barmaqları – deyərsən bir ilmədir.
Elə dünən incimişdi şerimdən,
Bu gün məni xatırlaya bilmədi.

Nə düşmüşdü, niyə saldım şerimə,
Niyə açdım bu qadının dərini?
Bir misrada həqiqətin yerinə
Yalan deyib, sındırmışdım qəlbini.

Küncdə qalıb tək nə-tabaq kiflənilib,
Sac qırılıb, təndir aşıb şəhərə.
Kənd yoluna mağazalar yüklənib,
Pendir üçün kənd əl açıb şəhərə.

Hasarlanıb, yasaqlanıb yal-yamac,
Yaşılıqlar göz oxşamır, ovutmur.
Mal-davarı örkənlərdə yalavac,
Bulaqlar da ürəkləri soyutmur.

Darvazalar göz ağardır: «Gəlmə, ha,
Qalacaqsan nabelədlik əlində».
Qız-gəlini durub kəsməz kəlmə ha,
Tanımıram, nə danışsın mənimlə?!

Uzaqlaşıb, xatirəsi yadlaşıb,

Çəl-çəpərdən boylanan yox, baxan yox.
Heç deməzdim, həsrətimə qatlaşıb,
Neynim, mənə bu kənd qədər yaxın yox...

Enmək olmur qocaların huşuna,
Yoxsa şirin xatirələr tükəndi!
Dindirərsən – xəyalları uçunar, –
Yaddaşına qırov düşüb bu kəndin.

2009

Quruyan ağacların

Payızın sarı simidir,
Qəribdir, ömrüm kimidir.
Doğranır, ağrı dəmidir
Quruyan ağacların.

Ağarası günü yoxdu,
Qılınc imiş, qını yoxdu.
Vur boynunu, qanı yoxdu
Quruyan ağacların.

Nə meyvəsi, nə dadı var,
Nə anılası adı var.
Dondun, isidən odu var
Quruyan ağacların.

2008

Bu qalanın

*Qala şəhəri – İçəri şəhər,
bu gün sənin daxilində
nələr baş verir?!*

İgidləri papaq altda çox qalmadı,
Xainləri itib-batdı, çoxalmadı.
Daş da olsa, sinəsində ox qalmadı
Bu qalanın.

Bürclərində nəyi vardı, yelə verdi,
Dözümlüydü, it də olsa, yola verdi.
Satılmadı, zaman özü ələ verdi
Bu qalanı.

Hər döyüşdən sonra bir boy ucalırdı,
Tarix onda qədimləşir, qocalırdı.
İgidləri duruşundan güc alırdı
Bu qalanın.

Nə azmanlar görmüşdü o bürc ovcunda, –
Uyumazdı, vaxt– gözündə, güc – ovcunda.
Qoç igidlər yetişərdi qoç ovcunda
Bu qalanın.

Bir vaxt qəfil top səşindən dara düşdü,
Eh, nə oldu – tor quranı tora düşdü, –
Ayağının altındaca gora düşdü
Bu qalanın.

Gedənə də, gələnə də şahiddi o.
Sahiblənmək istəyəne sahibdi o.
Ömür olub, ömürlərə sahildi o, –
Cırnatmayın bu qalanı.

Bir yarımçıq şeirim ola,
Qayıdam, gələm üstünə.
Söz mənim üstümə qaça,
Mən qaçam qələm üstünə.

Susmaqdan yorulub qaçam,
İş-gücdən dərilib qaçam,
Ölüyəm, dirilib qaçam,
Diriyəm, öləm üstünə.

Geninə-boluna düşə,
Oxucu toruna düşə, –
İş-gücüm yoluna düşə;
Tökülə aləm üstünə.

Bilirəm ki, yenə qalan,
Bəlkə aya, günə qalan,
Pay-pürüşdən mənə qalan
Ömrümü böləm üstünə.

2008

Gülə-gülə

Bu da bir ömürdü, sərt üzü – səndə,
Bu da bir gecədi, gündüzü – səndə,
Keçdiyın küçədi, ən düzü – səndə,
Niyə çəkinirsən? Keç gülə- gülə.

Çəkildi əlçatmaz göyün bu bəxtə,
Düşmədi eşiyin, evin bu bəxtə.
Sınma, gileylənmə, sevin bu bəxtə,
Gəldisə ömrünə gec gülə-gülə.

Alış, doğmasına, yadına baxma,
Yaşa, ünvanına, adına baxma.
Sevda şərbətdisə, dadına baxma,
Verilir, çək başa, iç gülə-gülə.

Nədir taleyində bu ağ, bu qara?!
Paran bütövləşməz, bütövün – para.
Səni əzablara, izzetlərə
Əkəni ömründən biç gülə-gülə.

Canından artıqmı can qoyduğun kəs?!
Heç kəs arşınını sən qədər ölçməz.
Ya qopar qəlbindən, ya qoparma, döz,
Axır ki, birini seç gülə-gülə.

Bu da bir ömürdü, sərt üzü – səndə,
Bu da bir gecədi, gündüzü – səndə,
Keçdiyın küçədi, ən düzü – səndə,
Niyə çəkinirsən? Keç gülə-gülə.

2009

Gecənin altda gizlənib,
Par-par yanır qar gözləri.
Allah, bu qışın deyəsən
Heç nəyi yox, var gözləri.

Elə soyuq-soyuq yanır,
İç çöldən böyük yanır.
Meydanda qar oyuq yanır,
Mat-mat baxır şar gözləri.

Dərə-təpə aşıb gəlir,
Qış bizlərə çaşıb gəlir.
Qarı görüb xoşa gəlir
Ağacların bar gözləri.

2010

İş adamları

Qolları çirməkli işgüzarlığın
Yanından boş-bekar ötmək olmayır.
Çatıb qaşlarını qaraqabaqlıq,
Çağırıb alnından öpmək olmayır.

Sağda büdrəməyib, solda azmayıb,
İmzada, möhürdə, qolda azmayıb.
Aclığı, toxluğu pulda azmayıb,
Bu necə hikmətdi, yetmək olmayır.

Çıxıb uğuruna, təpə dağ olub,
Qalxmağı, enməyi ucalmaq olub.
Ailədə, nəsilə üzüağ olub,
Durub pərdələmək, örtmək olmayır.

Gündüzü dincəlməz, gecəni yatmaz,
Yorular, ağlının gücünü yatmaz.
Bir yol tənbelliyə biçimi yatmaz,
Onu öz yolundan etmək olmayır.

Dörd yanı rəqabət, dörd yanı tamah,
Açıb qollarını, – gəl, – deyir günah.
Ona halallığı, paklığı – pənah,
Halallıq gözündən itmək olmayır.

Nə sözdən qaçandı, nə sözə qaçan,
Nə gözdən qaçandı, nə gözə qaçan.
Biz ona qaçanıq, o bizə qaçan,
Onu tərək edib də getmək olmayır.

2011

Nədəndi

Bu sükutu ayrılığa yozaqımı? –
Aramızda söz danışmır, nədəndi?
Barı birçə təbəssümü yasaqımı,
Dodaq susur, göz danışmır, nədəndi?

Niyə aşmır bir yol günah səddini?
Keçəmmədi o ikicə addımı.
Bilmək olmur doğmadımı, yaddımı, –
Əllərimiz düz danışmır, nədəndi?

Bir baxışdan allanardı, yanardı,
Lələ kimi güllənərdi, yanardı.
Səssiz, sözsüz dillənərdi, yanardı,
İndi dinmir, üz danışmır, nədəndi?

Ağrımadı solub gedən günlərə,
Addım-addım yolu gedən günlərə.
Allah, yaşa dolub gedən günlərə
Üsyan olan qız danışmır, nədəndi?

Açılammır, o duyğular örtülü,
İndi daha ədalar da – ütülü.
Pərtlik üzde pörşələnib, pörtülüb,
Ağıl mısıb, hiss danışmır, nədəndi?

Bu sükutu ayrılığa yozaqımı? –
Aramızda söz danışmır, nədəndi?
Barı birçə təbəssümü yasaqımı,
Dodaq susur, göz danışmır, nədəndi?

2010

Yaş artdı, boy kiçildi,
Çökdü özünə insan.
Çəkib apara bilmir,
Yükdü özünə insan.

Etmədi dərd özünə,
Alışdı hər üzünə.
Ömrünün tərs üzünə
Bükdü özünü insan.

Torpağın boş yerinə
Qoyuldu daş yerinə.
Elə bil diş yerinə
Əkdi özünü insan.

2009

Sələflərə

Sizdən sonra biz var idik,
Sözə doğru çapar idik.
Hücumlara sipər idik
Sizdən sonra.

İstəyimiz nəydi görən,
Mizanı kim əydi görən?
Zərbə kimə dəydi görən
Sizdən sonra?

Kim kimi sözündən tutdu,
İzlədi, izindən tutdu.
Eh, hərə özündən tutdu
Sizdən sonra.

Çiyində baş gəzdiren də,
Gözündə yaş gəzdiren də
Döndü savaşı gəzdirənə
Sizdən sonra.

Dəbə düşdü qul bazarı,
Gah qanqal, gah gül bazarı.
Dünya – sonsuz yol bazarı
Sizdən sonra.

Düşdü dəyərdən insanı,
Endi göylərdən insanı.
Qovdular Yerdən insanı
Sizdən sonra.

2010

Qara şənbə, qamətimdə bükülmə,
Dözümlüyük «Qanlı şənbə» yükünə.
Nə illətdir, o şənbədən bu günə
Bu millətin şəhid doğur anası.

Bu gün tapır ağlamağa dərd məni,
Parçalayır, şaqqalayır dörd məni.
Bu matəmə örpək edib ört məni.
Ağrın alım, şəhid oğul anası.

Nə yatırsan, qalx, farağat dayan bir,
Şəhid bala, qatilinə oyan bir.
Harda olsan, bil ki, sənə həyəndır
Bu ağrının dağdan ağır anası.

2010

Nə sevincdə, nə kədərdə
Ənənə, adət qalmayıb.
Allahına şükr edən yox,
Haqqa itaət qalmayıb.

İnandığın yalan çıxır,
Qoltuğundan ilan çıxır.
Yetən zurnaçalan çıxır,
Başqa ibadət qalmayıb.

Gah piyada, gah at olub,
Oyunçuya şahmat olub.
Əyilməkdən dördqat olub,
Boylarda taqət qalmayıb.

2010

Baş tutmasa bu sevda,
Hönlürüb gedəsiyəm.
Oda düşən qəlbimi
Söndürüb gedəsiyəm.

İsinməsəm istimə,
Kor olacam tüstümə.
Düz-dünyanı üstümə
Güldürüb gedəsiyəm.

Əcəl kəssə yanıımı,
İçəcəyəm qanıımı.
Dirilsə, bu canımı
Öldürüb gedəsiyəm.

2009

Az qala

Hər kələyin – öz yalanı, öz düzü,
Üz qızardır, üz ağardır söz düzü.
Baxışlardan boylananda göz düzü
Mən yuxudan ayılıram az qala.

Yan-yörəmiz – yalan-palan; en qədən,
Sayğı-filan düz yanından gen gedər.
Haqsızlığı nəfəsimi təngidən
Çək-çevirdən bayılıram az qala.

Get-gəlindən dağılıbdı başmağı,
Danışqlar, qətnamələr – boş nağıl.
Əzizlənir PKK-sı, Daşnakı,
Mən işğalçı sayılıram az qala.

Rəyasəti, siyasəti – ağ yalan,
İsraili, Fələstini – dağ yalan.
Əfqanıstan, İraq, Qarabağ – yalan,
Bu da yalan? – Soyuluram az qala.

Dağ ərisin, bazar döysün dizinə,
Sərvətindən pay düşürmə özünə?
Bu alverdə tərəzinin gözüne
Daş yerinə qoyuluram az qala.

Hər kələyin – öz yalanı,öz düzü,
Üz ağardır, üz qızardır söz düzü.
Baxışlardan boylananda göz düzü
Mən yuxudan ayılıram az qala.

2010

Göylər də daş yağdırır

*Son vaxtlar göydən təkçə qar,
yağış, dolu deyil, daş, dəmir,
palçıq, rəng, hətta qurbağa da yağır.*

Daşın, dəmirin nə günahı varmış,
Yağdırır göylərdən yenə Göy kişi?!
Başımız möhkəmdir dəmirdən, daşdan,
Yağdırma, sındıra bilməz, ey kişi.

Yumruq yağmurundan diri çıxmışıq,
Qırpıblar kiçilək, iri çıxmışıq.
Biz də o sizlərdən biri çıxmışıq,
Elə sizlərdənlik biz də, bəy kişi.

İçimiz çoxsa da, çölümüz birdi,
Yolayıcıda durma, yolumuz birdi.
Bir soyuq, dirimiz, ölümümüz birdi,
Azca «mən-mən» deyib, sinə döy, kişi.

Necə dəyişsək də, elə buyuq, bu,
Elə baş ki budu, elə quyruq bu.
Min ildir göylərdən gələn buyruq bu,
Özünü az aldat, azca öy, kişi.

Qaldırma, Göy üzü daş saxlayandır,
Bulud gözlərində yaş saxlayandır.
Adamlar birtəhər baş saxlayandır,
Qırmağa-çatmağa etmə səy, kişi.

2008

Həya – atam, qardaşım,
Abır anam, bacımdır.
Durub başımın üstdə,
Məni gözdən qaçırmır.

Dindim, boynumu qırır,
Susdum, mərəkə qurur.
Elə ağızımdan vurur,
Qol-qanadım açılmaz.

Arxasınca göz qalan,
Mənə lap bir az qalan,
Anamdan miras qalan
Şirinimdi, acımdı.

2010

Sabah gözümü açıb
Başımdan aşacağam.
Canımı dəstələyib
İşimdən aşacağam.

Nə fərqi – cin, ya mələk,
Gedənlərim gələcək.
Yığışanda əl-ətək
Axşamdan aşacağam.

Bir dəvətə yol salıb,
Bir məclisə pul salıb,
Bir havaya qol salıb
Yaşımdan aşacağam.

2010

Nədənsə

Tale məni döyə-döyə böyütdü,
Ad-san verdi – Yerdən-Göyə, böyütdü.
Şükür olsun, durub yiyə, böyütdü,
Taxt-tacına çatammadım nədənsə.

Düşdüm elə ayağına haqq sözün,
İynə oldum oymağına haqq sözün.
Batıb qaldım qaymağına haqq sözün,
Ləzzətini dadammadım nədənsə.

Qaldım elə öz-özümlə döyüşdə,
Bir inadla, bir dözümlə döyüşdə.
Məğlub oldum düz sözümlə döyüşdə,
Çəkinmədim, utanmadım nədənsə.

Kimə dedim, elə məni qınadı,
Xəbis tutdu dilə, məni qınadı.
Anladım ki, bilə-bilə qınadı,
Öz-özümü ötəmmədim nədənsə.

Bəxt nə imiş, bağlı qala qapısı,
Döyməmişdim, billah, hələ qapısın.
Açıq imiş demə bəla qapısı,
Yetirib də örtəmmədim nədənsə.

Mən qaldırdım o ağırlıq yaşımı,
Ötüb keçdim bir nağıllıq yaşımı.
Firuzənin bu ahıllıq yaşının
Əllərindən öpəmmədim nədənsə.

2010

Çiyininə

Niyə yaşın yetmişinə əyildin? –
Qaldırdın da bu yalanı çiyininə.
Xəta oldu, keçmişinə əyildin,
Gördün necə yorğalanır çiyininə?!

Bilmirdinmi vaxta necə gülərlər?
Zamanı da aldadarlar, bölərlər.
Yaş üstündən yaş götürə bilərlər,
İndi bax də, lovğalanır çiyininə.

Tanıdır ha, dərəsini,dağını,
Bir ömür ki, lap çıxarıb ağını.
Əridəcək gözlərinin yağını,
Bu ki belə kovxalanır çiyininə.

Günə kimi, Aya kimi uçalıb,
Başın üstdə taya kimi uçalıb.
Göz dəyməsin, qaya kimi uçalıb,
Elə gün-gün ovxalanır çiyininə.

Kiriyəmmir, yazı, qışı kövrəlir,
Çox vaxt deyən ağılı çaşır, kövrəlir.
Bəzən, vallah, elə coşur, kövrəlir,
Göz yaşınla yaxalanır çiyininə.

Gah lələün, gah küsəyən uşaqmış,
Yaş deyilmiş, ərkəsöyün uşaqmış.
Xoş halına, bərbəzəyin uşaqmış,
Gileylənmə, arxalanır çiyininə.

Əyilməsin, çiyinin dursun şax elə,
O şaxlıqdan ucalığa bax elə.

Çox da ötüb zaman elə, vaxt elə
Nehrə kimi çalxalanır çiyinə.

2010

Yağış, gəl

Yandığımız, bişdiyimiz bəsdı,bəs,
Buxarlanıb uçduğumuz bəsdı, bəs,
Haldan-hala düşdüyümüz bəsdı, bəs.
Dözəmmirik, yağış,gəl, ay yağış, gəl,
Yaxınlardan, uzaqlardan yığış, gəl.

Mən nə bilim, Avropada neylədin,
Çin səddini aşdın-daşdın, teylədin.
Demirəm ki, sel-suyunu əylə, dön,
Halımıza sal bir sərin baxış, gəl,
Nə durmusan, yığış, gəl e... yığış,gəl.

Dəli-dolu gəlməyəsən gələndə,
Leysan olub gəlməyəsən gələndə.
Araz yolu gəlməyəsən gələndə,
Bu cızdağa, bu cız-bıza naxış gəl,
Hardasansa, yığış, gəl e... yığış,gəl.

Bir az sərin, bir az soyuq səpələn,
Bu dəm verən şəhər boyu səpələn,
Sən Allahın, soyut göyü, səpələn.
Sel olma ha, damla-damla axış, gəl,
Axır ki gəl, yığış, gəl e... yığış, gəl.

Canımıza əldə nacaq çatıbdı,
Qovruğa tək töküb saca, çatıbdı,
Günəş baba bizdən ocaq çatıbdı.
Toparlan da, dərə, təpə, yoxuş gəl,
Bu yollardan yığış, gəl e... yığış, gəl.

Qürurlanma, ölçü də qoy həddinə,
Ləbaləb ol sərhəddinə, səddinə.

Yağış, səni and verirəm cəddinə,
Gəlişinə yağdırmayaq qarğış, gəl,
Elə gəl ki, yenə deyək, yığış, gəl.

2010

Sevgilər

İndi aramızda – «salamməleyküm»,
İndi gözümüzdə – baxış da əzgin.
Hərdən kəşişəndə durub hələ ki
Yolumuz qaçmağa bəhanə gəzmir.

Biz ki sevməmişik, qara vermişik,
Qısqanc qəlbimizə «döz», demirik ta.
İsti görüşlərə ara vermişik,
Soyuq zəngləri də gözləmirik ta.

Ötür ömrümüzdən saatlar, anlar,
Qəlbimiz deyil ki, sayaq birbəbir.
Biz necə sevirdik, sevirdik, Allah!..
İndiki sevgilər sevgi deyildir.

Minnət biçimində, şər biçimində,
Sevgi də ayrı cür bazardı indi.
İndiki sevgilər – Yer biçimində,
Allah da sevgidən bezardı indi.

İndiki sevgilər – sevgiyə aclıq,
Sevənin gözünü bağlaya bilmir.
İndiki sevginin qapısı – açıq,
Gedəni yolundan saxlaya bilmir.

Eh, onda uçurduq, uçuşdu sevgi,
Sevgilər kəsirdi kəbini, Vallah!
Uzağı, bir qəfil öpüşdü sevgi,
İndiki sevgilər...
Nə bilim, Vallah!

2010

Hamısı

Qulu Ağsəs üçün

Dedin, ay Qulu, – Yalandı,
Yalandı dinlər hamısı.
Bəs görən hara can atır
Bu yelbeyinlər hamısı?!

Yazı-pozu qurğusu yox,
İnkir-minkir sorğusu yox,
Qıl körpülük qorxusu yox, –
Yoxdan öyürlər hamısın?

Cinlər, şeytanlar dəlidir,
Cənnət, Cəhənnəm tələdir.
Vuran Allahın əlidir,
«Cindir», deyirlər hamısı.

Mələklər xilqət olmayıb,
Şetana nifrət olmayıb.
Adəmi ibrət olmayıb,
Alma yeyirlər hamısı.

Cənnət yox, Cəhənnəm yoxsa,
Cənnət alan çənən yoxsa,
Cəhənnəmə enən yoxsa,
Harda döyürlər hamısın?

Astar özünə üz gəzir,
Oğru doğrudan iz gəzir.
Bunlar ki belə düz gəzir,
Nəylə əyirlər hamısın?

Gördükləri – üçdən-beşdən,
Çörəkləri çıxır daşdan.
Gedəndə də yalanbaşdan
Kəfən geyirlər hamısı?..

2010

Yaman vəfalı çıxıb,
Elə bizə baş çəkir.
Yəqin quru götürmür,
Dərd gözüne yaş çəkir.

Zaman – mizan-tərəzi,
Gah məhrəm, gah qərəzli.
Görən nədir mərezi,
Aş yerinə daş çəkir?

Şər xeyrini tez görür,
Deyən məndən üz görür,
Bir gözümü düz görür,
Bir gözümü çaş çəkir.

2011

Budur, yenə axşam gəlir,
Zülmət əlində şam gəlir.
Dərdim xoşam-xoşam gəlir,
Sevincimə rəml atıram.

Tapa bilmir uğur məni,
Aylar, illər udur məni.
Bəxt birəlli tutur məni,
Mən keyfimə dəm qatıram.

Ağıl veriib, can yaradıb,
Tanrı bizi tam yaradıb.
Ömrə də dad-tam yaradıb,
Mən duzunu kəm qatıram.

2010

Bu il mənim üzümə
Baxt qapını açmadı.
Keçdi üzün yan tutub.
Haqq qapını açmadı.

Bir məni pərt eylədi.
Dünyamı dərd eylədi.
Gözümü dörd eylədi.
Vaxt qapını açmadı.

Ruhumla izlədiyim,
Qəlbimdə gizlədiyim,
Tacını gözlədiyim
Taxt qapını açmadı.

2010

Səndən sonra yaz gəlir

Çəkilməyə nə künc qalıb, nə bucaq,
Elə hamı künc-bucağa dürtülür.
Əli tutan balta qapır, ya bıçaq,
Soyuq qarsan od-ocağa dürtülür.

Çiçək-çiçək budarlanır çöl-çəmən,
Dirmıxlayır yal-yamacı küləklər.
Yun topası bulud dönür əlçimə,
Yaz havası həsrət olur ürəkdə.

Nə vaxtıdır bu çovğunun, bu qarın?-
Qışı yatıb, yaz gələndə ayılıb.
Çiçəkləri sırğalanan baharın,
Yolu ustdə bir keçilməz çay olub.

Sərhəddini aşırma çox, qırma çox,
A qış qoca, az qıcıqlan, az gəril.
Gəl özünü oda-közə vurma çox,
Neyləsən də, səndən sonra yaz gəlir.

2008

Gəlir

Nə vaxtdı fikrimdə bükülü qalan,
İşim-gücüm kimi tökülü qalan,
Yazmasam, nə odu, nə külü qalan
Sözlərim könlümü almağa gəlir.

Gəlir, gəlişində bədnəzər yoxdu,
Düzüb-qoşduğunda əndazə yoxdu,
Məni öldürə ha, bir cəza yoxdu,
Osa xilaskarım olmağa gəlir.

Qəlbimdə yoğrulur, beynimdən sızır,
Boyumdan, çəkimdən, əynimdən sızır,
Oynumdan, fəndimdən, felimdən sızır,
Məni yorub əldən salmağa gəlir.

Bir görün nə vaxtdı xiffət yeyir o,
Çəkinə-çəkinə qapı döyür o.
Bilmirmi sahibdir, qonaq deyil o,
Omürlük şerimdə qalmağa gəlir.

2009

Nə fayda

Qədri yox, qiyməti yox bu şerin,
Yaxasına gül taxıla, nə fayda?
Öz-özümdən küsüb durum-durmayım,
Ya ovunum bu nağıla, nə fayda?

Havalanıb, qanadlanıb uçurlar,
Görən kimi oxşayırlar, qucurlar?
Kimə qalır əziyyətlər, əcrlər,
Deyək elə mən fağıra, nə fayda?

Yollarımda tələydimi, bilmirəm.
Düzüb-qoşan fələkdimi, bilmirəm.
Əvvəlindən beləydimi, bilmirəm,
Uyub durdum bu ağıla, nə fayda?

Əlindədi sehr günüm, sirr günüm,
Zikr günüm, dua günüm, pir günüm.
Tutula ha, onsuz keçən bir günüm
Lap şəkərə, lap noğula, nə fayda?

Biçib-tökdü doğru-yalan bu ömrü,
Şeir adda eşqi – haram bu ömrün.
Məndən sonra ona qalan bu ömrün
Sevincindən qəm doğula, nə fayda?!

2009

Şair qadınıq

Gəlsək, təzə gəlir, tər gəlirik biz,
Hissə düşüncəyə yar gəlirik biz.
Həya, abır gəlir, ar gəlirik biz,
Şərin yaşmağıyıq, nazıyıq elə.

Möhürdü, basılır söz alınımıza,
Dözüb, alışıyıq biz alınımıza.
Tanrıdan aşağı öz alınımıza
Əlimizlə qonan yazıyıq elə.

Bizi görsələr də, görməsələr də,
Çəkir çöhrəmizi gölməçələr də.
Bir qala bürcünə hörməsələr də,
Bu bəxtdən, taledən razıyıq elə.

Zamanıq; yaxına, dosta ömürük,
Alışdıq – ocağıq, söndük – kömürük.
Sözdə doğruluq, sözdə ölürük,
Qismətin çoxuyuq, azıyıq elə.

İstiyik, oxşasa doğma əl bizi,
Kövrəyik; sınıyıq, əysələr bizi.
Naləyik, fəryadıq, çalsa dərd bizi,
«Yanıq Kərəmi»nin sazıyıq elə.

Qardaşa qardaşıq, övlada ata,
İgidik cəbhədə, ərik davada.
Bir çınqı işığa, bir çınqı oda
Qatın, qəlbinizin közüyük elə.

Üzdə söz-söhbətin, içdə adınıq,

Şair doğulmuşuq, şair qadınıq.
Nə bir şöhrətinik, mükafatınıq...
Di gəl, səbrimizin diziyik elə.

2009

Daha həyat mənə də
Oyun oynadır deyən.
Yasın ağılada bilmir,
Toyun oynadır deyən.

Oyadır yatan səsin,
Kamına çatan səsin.
Kimdəsə batan səsin-
Küyün oynadır deyən.

Dinmək olmur hələ ki,
Oyundu dörd tərəfi.
Dolaşdırıb kələfi,
Düyün oynadır deyən.

Sönür şamı görəndə,
Gözdə qəmi görəndə.
Təkçə məni görəndə
Çiyin oynadır deyən.

2011

Qış gözündən

Yolunuza bəyaz xalı sərdimi?
Üst-başınız ağ çiçəkmi, zərdimi?
Düzün deyin, xoşunuz da gəldimi
Şaxta sizə qar-topunu sıxanda?!

Vay dədm, vay, nə yüklənib ağaclar!
Qundaqlanıb, bələklənib ağaclar.
Tərpenəmmir, çələklənib ağaclar,
Əl-qol açar bir də qışdan çıxanda.

Buz lay olub o küçələr, o damlar,
Suduq deyib sırsıranı dadan var.
Əzilməyin, ağrımayın, adamlar,
Çəkmənizin altı sizi yıxanda.

Qar altında – tarlaları, bağları,
Get-gəlişin yolu, rizi bağlanıb.
Mal-davarı tövlələrdə saxlanıb,
Yem həvəsi gövşək olub çoxunda.

Təkərlərin zəncirində qış donub,
Ağaca bax, budağında quş donub.
Məktəblərdə dərs dayanıb, iş donub, –
Biz donuruq qış bizə sərt baxanda.

Bu sərtliyə ağlayan var, gülən var,
Bəxt ardınca qış gedib, yaz gələn var.
Səbr eləyin, çıxmağına hələm var,
Qış gözündən yaz baxar bu yaxında.

2010

Bu qayğı məndən yan keçdi,
Bildim ki nigaran keçdi.
Qılıncından yaram keçdi,
Dünya mənə ögəydimi?

Yollarında çaşdığım yox,
Sədlərini aşdığım yox,
Bir kimsəyə açdığım yox,
Sirri məndən ötəydimi?

Günlərindən ağ tapmadım,
Oturmağa taxt tapmadım,
Dincəltməyə vaxt tapmadım,
Ömür belə gödəkdimi?

2009

Bu dünya niyə belədir?
Qalmır kimsəyə, belədir.
Doğub, əskiyə bələdi,
Öldürüb, kəfənə bizi.

Ağa kimi, ya qul kimi,
Övladıyq da... gül kimi.
Osa bir ovuc pul kimi
Xərcləyir keyfinə bizi.

Ömrü talan oldu deyən,
Yenə qalan oldu deyən,
Sonda yalan oldu deyən,
Çəkdi tərəfinə bizi.

2010

Fraqmentlər

Pisimə mağar qurub,
Yaxşıma toy tutmuşam.
Mən bu toyda, mağarda
Yerimi unutmuşam.

Necə öldürürəmsə,
Dərdlərim sağdı elə.
Günün bir üzü qara,
Bir üzü ağdı elə.

Nə – əlimdən tutanım,
Nə – qoluma girənim.
Bir əlim dayağımsa,
Yıxanımdı bir əlim.

Düşməndən üz döndərib.
Dosta ürək açandım.
Nə dost qalıb, nə düşmən,
Tərk olmuşam haçandı.

Yol gedirəm zamanda,
Mən irəli, vaxt geri.
Bir vaxt yol kəsən tale
İndi qoluma girib.

Mıxladım ürəyimin
Pəncərəsin, qapısın.
Çıxım gedim arxayın,
Öz əlimdən yapışıb.

Çək-çevirlər içində
Üzülüb incəlmişəm.
Yeter ki bu «Cənnətdə»
Bir ömür dincəlmişəm.

Nəyim vardısı, bir-bir
Bağışladım, alqışla.
Təkçə günahım qaldı,
Onu da sən bağışla.

2010

Bu ki milyon il əvvəl
Boz gördüyüm dünyadı.
Haqsızlığın qəlbimə
Köçürdüyüm dünyadı.

Nə dərdi var, daddırıb,
Nə veribsə, satdırıb.
Mən də sonda çatdırıb
Süpürdüyüm dünyadı.

Diz çöküb bir yuvaya,
Daldım haqqa duaya.
Gördüm, ömrü havaya
Üfürdüyüm dünyadı.

2011

Dünyada adam az deyil,
Adama möhtacdı adam.
Bir zamanlar əşrəfiydi,
Dünyaya bir tacdı adam.

Dağını, daşını yeyir,
Min illik yaşını yeyir,
Dünyanın başını yeyir,
İndi gözüacdı adam.

Özcə adıyla öcəşir,
Boynu çatıyla öcəşir.
Şərlə, xatayla öcəşir,
Vallahi, çaş-başdı adam.

2011

Nostalji

Hər anın öz gözəlliyi var idi,
Çəməndə düz gözəlliyi var idi.
Dinənin söz gözəlliyi var idi,
Könül açan, göz oxşayan zamandı.

Zərli tacdı Ayda Günəş haləsi,
Yal-yamacın yanaqdaydı laləsi.
Bərq vururdu ləçəklərin jaləsi.
Mizrab alıb saz oxşayan zamandı.

Sevdalıydı başımızın havası,
Səsimizdə – bülbüllərin avazı.
Gözlərimiz – ilk məhəbbət yuvası,
Ömrümüzü yaz oxşayan zamandı.

2011

İti azmış səfərlərə
Kimin yolu düşür, düşsün.
Maşın yolu, uçaq yolu,
Gəmi yolu düşür, düşsün.

Tutsun yolun kəsəsindən,
Hərlənməsin ötəsindən.
Lap evinin ortasından
Dəmir yolu düşür, düşsün.

Qoy səfərlər olsun məzə,
Dursun bəxtilə üz-üzə.
Taleyinə bir qəttəzə
Ömür yolu düşür, düşsün.

2010

Bir dəfə

Bir dəfə gündüzü gecə bilmişdim,
Ölüm sərhəddini keçə bilmişdim.
Bir dəfə dünyadan köçə bilmişdim,
Di gəl, dünya məndən köçmədi onda.

O qovan olmuşdu, qaçansa məndim,
İlahi, o qaçqın haçansa məndim.
Bağlayan o idi, açansa məndim,
Bəxtimi ömürlə ölçmədim onda.

Rahatlıq gələndə narahat idim,
Dərd-bəla önündə farağat idim.
Onda gördüklərim zarafat idi,
Nə yaxşı, həddini keçmədim onda.

2011

Çətini arxada qaldı,
Asana doğru gedirəm.
Nə qaldısa, yada qaldı,
Yadlardan oğrun gedirəm.

Örtdüyüm qapıdan keçdim.
Ruh idimsə, adam keçdim.
Eh, nə yaxşı asan keçdim,
Yoxalıb ağrım, gedirəm.

Dördü, beşidi, gələcək,
Tale işidi, gələcək.
Düşmən eşidib gələcək,
Dostu çağırın, gedirəm.

2011

Allah, eşidirsən

Çəkisin çıxarıb qul bazarına,
Kəsib qram-qram satır bu qadın.
Azala-azala gedir abırını,
Deyən üstündən yük atır bu qadın.

Nə əldən əksilir, nə dildən, fəqət,
Üzdən-gözdən salır ötüb keçəni.
Tutur ah-zara qəfildən, fəqət,
Ovcuna on qəpik atıb keçəni.

Sığınıb bir küncə, yorğan əvəzi,
Qaranlıq gecəni çəkir üstünə.
Sönür gözlərində yuxu həvəsi,
Hovxurur, çökdüyü səki isinə.

Hovxurur içinin son istisini,
İsinmir, səkinin ürəyi yoxmuş.
Tökür günlərinin ən istisini
Ələsin, xatirə ələyi yoxmuş.

Yada düşməyəni, ya düşəni var,
Edib örpəyini səngər, ağlayır.
Görəni, biləni, dost-düşməni var,
Allah, eşidirsən? Bəndən ağlayır.

2010

Avtoqraf

Yazdıqlarım dərd gözüne oxdusa,
Daha bundan oyanası yoxdusa,
Deyinməyi, bezdirməyi çoxdusa,
Neynim, dərdim mənə bağrıbadaşdı.

Nə ararsız bu Firuzə adında?-
Ağrısıdır doğmanın da, yadın da.
Açması da «ağ baxtlı bir qadın»dı,
Di gəl, elə dərd onunla adaşdı.

Tələtündü duyğuları, hissləri.
Gah qabarır, gah çəkilir, gizlənir.
Hara getsə, hardan gəlsə, sizlədir,
O həyandır, o bacıdır, qardaşdır.

Yetmiş ildə yeddi dostu olmadı,
Olanı da ona təskin olmadı.
Qismətinə asi, küskün olmadı,
Hamı dedi: – Ya divardı, ya daşdı.

Zaman ona tuşladı ki, süngüsün,
Duran yerdə axşamlasın gündüzü.
Necə əkdı, əyri bitdi dümdüzü,
İndi ömrü qalmaqaldı, savaşdı.

2011

Keyfinə soğan doğrama,
Keyfin əlində saz gəlir.
Bir boylan dünyaya tərəf,
Gör nə fərəhli yaz gəlir.

Ovcunda Novruz xonçası,
Gözündə nərgiz qönçəsi,
Kəndin ələfi, yoncası
Mart çıxınca taraz gəlir.

Şəhərdə Novruz şamları
Gündüz edib axşamları.
Evdə qalan adamları
Küçədəkindən az gəlir.

2011

Bəlkə sevgi deyildi

*«Sevgisiz gül-çiçək
bitməz, ey könül» şerinə*

Niyə məndən uzaqlaşıb, bilmirəm,
Müdrükləşib, uşaqlaşıb, bilmirəm.
Həs-rətimi yasaqlaşıb, bilmirəm,
Üzü dönmüş, bəlkə sevgi deyildi.

Cəzaydı e... söz-söhbətin əlində,
Üzüm-gözüm – bu töhmətin əlində.
Qaçammırdım bir möhnətin əlindən,
Üzü dönmüş, bəlkə sevgi deyildi.

Ay uddum a... ağrısını ölmüşün,
Bəxtim bildim falçısını ölmüşün.
Pusdum qapı-bacasını ölmüşün,
Üzü dönmüş, bəlkə sevgi deyildi.

Yaxınlığı uzaqlıqdı əzəldən,
Düşüncəsiz uşaqlıqdı əzəldən.

Əzizləyib yaşatdıqımı əzəldən?
Üzü dönmüş, bəlkə sevgi deyildi.

İnsanam da... Sevgisiz də yaşaram,
İşim-gücüm... Azmı dolub-daşıram?!
Bu keçmişdən qaçaram, hey, qaçaram,
Üzü dönmüş, bəlkə sevgi deyildi.

Ağrı idi, çulğamışdı qəlbimi,
Hiss də olsa, saxta imiş, qəlp imiş,
Ürəyimdə gizli qalıb qartımış.
Üzü dönmüş, bəlkə sevgi deyildi.

2008

Əzabımın gözləri
Dolub, ağlaya bilmir.
Açılır dərd boxçası,
Yetib bağlaya bilmir.

Ağlayammır yetəni,
Artır ölüb-itəni.
Əllərindən gedəni
Tutub saxlaya bilmir.

Qayğıları – ziyada,
Sarılib bu həyata.
Bəxt atlı, o piyada,
Çatıb haqlaya bilmir.

2011

Söz ki oldu kələf ucu,
Demək yönü hədəfədir.
Heç nə mənim yaddaşımı
Bu söz qədər ələmədi.

Qırıb-tökdüm söz cildini,
Hərfbəhərf kiçildimi?
Sözün üstədən keçildimi,
Ümid ancaq qələmədir.

Yenildinsə qəfil sözə,
Vaxtında vur qıfıl sözə.
Dar ayaqda qısıl sözə,
Söz döyüşsüz qələbədir.

2011

Elə axınla gedirlər,
Lap həzər etməyin gəlir.
Qapısını o dünyanın
Yüyürüb örtməyin gəlir.

Bir qəfil səslə gedirlər,
Tələs-tələslə gedirlər,
Elə həvəslə gedirlər,
Qoşulub etməyin gəlir.

Belə diri qalmaq olmur,
Tutub yeri qalmaq olmur,
Köçdən geri qalmaq olmur,
Gedəni etməyin gəlir.

2009

Nə düşübsüz

Haqsız hücumlara məruz qalanlara

Nə düşübsüz bu kişinin üstünə,
Görmürsüzmü üzə gülür durusu!
Gün düşməyib bir işinin üstünə,
Neyləyirsə, yaşa çıxır qurusu.

Elə yıxıb sürüyürsüz yazığı,
Düz-divara diriyirsiniz yazığı.
Ləpirindən kürüyürsüz yazığı,
İstəyirsiniz, qol-qanadı qırılsın?

Nə veribsiz, alammırsız siz axı!
Sındırıbsız, çökdürübsüz diz axı.
Yolda qalıb neçə məsum göz axı,
İmkan verin, bu gözlərdə durulsun.

O, atadı, o, oğuldu, o, ərdi,
İş-gücünə, dərd-sərinə sipərdi.
Əl yetirsək bir işinə, nə dərdi!
Qoyun elə işdən-gücdən yorulsun.

2009

Yazmıram, yaratmıram,
Ağıma heç nə gəlmir.
Gələnler başla gəlir,
Dırnaqla, dişlə gəlmir.

Duyğular xəsisləşib,
Niyətlər xəbisləşib.
Yaxşı nə var, pisləşib,
Gələndə xoşla gəlmir.

Yazdığın cırıb gəlir,
Tilsimi qırıb gəlir.
Gəlsə, cin vurub gəlir,
Ağılla, huşla gəlmir.

2008

Kim qaranı ağ görüb,
Ağını alçaq görüb.
Hər təpəni dağ görüb,
Çıxmağa tələsməyin.

Yozmayın yuxuları,
Arayın yox olanı.
Allahdan yıxılanı
Yıxmağa tələsməyin.

Ağıllı da, dəli də
Hərə – bir cür tələdə.
Hər uzanan əli də
Sıxmağa tələsməyin.

2009

Sidqin düşdü, getdin pirə,
Hər şeyi birdən istəmə.
Ağlının bacardığını
Molladan, pirdən istəmə.

Əl saxlama əlin üstdə,
Mərhəmət umma bir kəsdən.
Bicliyi tülküdən istə,
Mərdliyi şirdən istəmə.

Ömür – fürsət, zaman kəndir,
Nə çox feli, nə çox fəndi.
Dəryanı göylərdən endir,
Damlanı yerdən istəmə.

2009

Ağlayırsan

*Əvəzsiz xanəndəmiz mərhum
Rübabə Muradovanın yadigarı
Qəmərxanım üçün*

Mağar qurub dərd-ələm,
Qucaqlaşır yetənlə.
Durub kədərlə-qəmlə
Göz-gözə, ağlayırsan.

Köklənibdir ahəngin
Hisslərin matəminə.
Sən bu elin qəminə
Nə gözəl ağlayırsan.

Duyğu pərdələrinin
Simi çəkilib tarım.
Dərd tükənib qurtarır,
Sən təzə ağlayırsan.
Durub kədərlə-qəmlə
Göz-gözə, ağlayırsan.
Sən elə ağlayırsan,
Yer-Göy döyür dizinə.
Heç bilinmir özünə,
Ya bizə ağlayırsan,
Sən bu elin qəminə
Nə gözəl ağlayırsan!

Hər gün əlimdən alınan
İçimdəncə qan çəkirəm.
Məni talayan sevinir,
Cəzasını mən çəkirəm.

Yaxınları gəndən baxan,
Hər gözdən bir gödən baxan,
Ölüsü tək göydən baxan
Bir zamandan nəm çəkirəm.

Elə əldən-ələ keçir, –
Şələ qalır, lələ köçür.
İnsan elə belə köçür,
Mən köçmürəm, can çəkirəm.

Adım adam balasıdır,
Hamıynan yola gedirəm.
Diri ilə işə-gücə,
Ölüynən gora gedirəm.

Tuşlayıb tuşuna gedir,
Gedən öz xoşuna gedir.
Düz-dünya işinə gedir,
Mən ora-bura gedirəm.

Gedirəm izimi tutub,
Yolun ən düzünü tutub.
Dərd-sər gözümü tutub,
Yığıla-dura gedirəm.

2011

Çağırtdığım ruhları
Bir-bir buraxdım, getdi.
Heç biri sirr vermədi,
Boş yerə vaxtım getdi.

Qorxdum, gözlərim dola,
Ağlaram, günah olar.
Eləcə saldım yola,
Dumandı, axdı getdi.

Neçə ki sağ idilər,
Əziz qonaq idilər.
Süfrəmə şah idilər,
Hamısı ac çıxdı getdi.

Pambıqdı, ağdı onlar,
Nurdu, yumaqdı onlar.
Yalandı, haqdı onlar,
Baxdım ki, yoxdu, getdi.

2010

Göndərmişdi, başa vurdum,
Yaxşı - yaman, –
döşə vurdum.
Bu dünyasın dişə vurdum,
O dünyası, gəlirəm a...

Çəkdi yükün, boş getmədi,
Mənə çatdı, köç getmədi.
Bir də gördün, heç getmədim,
Mən bir azca dəliyəm a...

Savab mələk, günah mələk –
Hər çiyində – bir şax mələk.
Mən bir az xeyirxah mələk,
Bir az qisas mələyəm a...

2009

Hər tərəf qaraqabaqdı,
Qaranlıq cana yeriir.
Ehtiyacın qurt xisləti
İliyə, qana yeriir.

Üzündən keçə bilmirik,
Yaşayaq necə, bilmirik.
Kim kimdi, seçə bilmirik,
Şübhə inama yeriir.

Kəsək üstdə, ya daş üstdə,
Gözlər bərəliir qaş üstdə.
Hamı fırlanır baş üstdə,
Döşəmə dama yeriir.

2011

Kimdi o, qaçıb gizlənir?
Birçəyi, saçı gizlənir.
Qapını açıb gizlənir,
Kimsəsi yox, salam deyər.

Qapı açmaz hər yetənə,
İşimi düşər yetənə?!
Gahdan ilişər yetənə,
Gahdan «dərdin alım» deyər.

Dörd divarı qəfəsdimi?
Dustaq edib həvəsini.
Duysa isti nəfəsini,
Pişiyə də «balam» deyər.

2010

İrəliyə yolum yox,
Geriyə meylim daha.
Yaşın son keçidində
Çaşmışam, neynim daha.

Hər üzünə – hazıram,
Yaxşı, yaman... yazıram.
Dibindən söz qazıram,
Ağrıyır beynim daha.

Eh, sözməsəli işlər, –
Nə çox məzəli işlər.
Deyən düzəlib işlər,
Yoxdu bir əyrim daha.

2011

Qayıdım gəlim

*Ruhun dünyaya dəfələrlə
qayıtması barəsindəki
fikirlərə*

Hər şeyi, hər şeyi unudum getsin,
Unudum bir ömür gördüklərimi.
Gümanım, inamım, ümidim getsin,
Unudum yaradıb qurduqlarımı.

Qoy başlanğıc olsun, təzə-tər olsun
Dünyaya, sevgiyə, şərə gəlişim.
Kövrək addım olsun, ilk səfər olsun
Bu yerlə gedişim, göylə gəlişim.

Təzə ciğır olum köhnə dünyaya,
Təzə uğurlara izim açılınsın.
Gələnə-gedənə səhnə dünyaya
Salınan pərdədən gözüm açılınsın.

Ömür təzələnsin gəlişim ilə,
Mənə təzə gəlsin gördüyüm hər kəs.
Hər sözüüm, əməlim, hər işim ilə
Təptəzə səs olum, təptəzə nəfəs.
Təkrar görünməsin, tanış gəlməsin
Bu kəndlər, şəhərlər, ölkələr mənə.
Duyğular qəlbimə yanlış gəlməsin,
Məni yanımasın kölgələr mənə.

Açılınsın ayaqdan yaş qandalı da,
Gücünə sığmasın qolum-qanadım.
Köçürüm qəlbimə o tonqalı da,
Özümü yenidən tapım, tanıdım.

Dünya heyrət olub dolsun gözümə,
Söz vədəsi olum bir təzə eşqin.
Gördüyüm dərs olsun yolçu gözümə,
Olsun qibləgahım hər sözə eşqim.

Nə həyat şövqündən enim bir addım,
Nə dost sorağından soyusun əlim.
Bu yorğun cəsədi soyunub atım,
Bir təzə cism ilə qayıdım gəlim.

2010

Ümid bazarı

Ümid bazarında – küçə yığışı,
Ümid bazarında borcumuz qaldı.
Tutub sağam gərək yağan yağışı,
Dönüb baxam gərək – nə qalmaqaldı.

Bəlkə yağış deyil bu yağan elə,
Ümid bazarına hərəkət yağır.
Alırıq hər gün dərd sorağın elə,
Deyirlər, dərd deyil, bərəkət yağır.

Ümid üzünün də tərsi – mənimlə,
Ümid üzündən də keçəsi oldum.
Gedəni varsa, qoy gəlsin mənimlə,
Mən belə bazardan köçəsi oldum.

Çəkdiyim nələrdi, bir Allah bilir,
Gördüyüm nə varsa, gözümdən gəlib.
Dərdimi yol üstə duranlar bilir,
Mənə nə gəlibsə, sözümdən gəlib.

2011

Necədir

Səni kim bəzəyib, ay qaragünlü?
Çölün göz önündə, için necədir?
Hansı oyundandı yediyn zərbə?
Dodağın partlayıb, dişin necədir?

Gözünün altını fənərləyiblər,
Qorunmaq imkanın qolubağlımı?
Burnunu nə qəşəng hamarlayıblar,
Niyə gözlərində kişi ağrımır?

Necə girmişdinsə, deyə bilmərəm,
Yaman qulaqları iri çıxmısan.
Elə çırpıblar ki, sən bu döyüşdən
Allaha şükr elə, diri çıxmısan.

Rəqibin pələngdi, şir idi yoxsa,
Döyə bilmirdinsə, didişdirəydin.
O zalım sehrdi, sirr idi yoxsa,
Barı bircə kəllə ilişdirəydin.

Səni kim bəzəyib, ay qaragünlü?
Çölün göz önündə, için necədir?
Hansı oyundandı yediyn zərbə?
Dodağın partlayıb,
dişin necədir?

2011

Qaçıb dırmanacağım
Nə təpə, nə dağ qalıb.
Təkçə ölən ümidlər,
Ölən çağlar sağ qalıb.

Şirinim də, acım da –
Fələyin sayğacında.
Eh, ömür ağacında
Bir quru yarpaq qalıb.

Ömrü – bir gün, ya beş gün,
Ya pis gün, ya da xoş gün.
Təki olmasın boş gün,
Son səhifəm ağ qalıb.

2011

Dünya qan içində

Dağılır bu dünyanın
Bəşəri sərhədləri.
Quşların qanadında
Köçəri sərhədləri.
Püskürür insanlığın
İçəri sərhədləri,
Dünya qan içindədir.

Dözümün, itaətin
Sərhədləri püskürür.
Yer başını itirib,
Cəhətləri püskürür.
Məzarlar – ayaq üstə,
Şəhidləri püskürür,
Dünya qan içindədir.

Ayaqdadır Yaxın Şərq,
Yırtıb qəzəb haqqını,
Devirib fironluğun
Köhnə, təzə taxtını.

Şərq qalxdımı, tiranlıq
Qanla bəzər taxtını,
Dünya qan içindədir.

Ya ağıllı, ya dəli, –
Daha fərqi qalmayıb.
Dəhşətin gözü gülür,
Deyən dərdi qalmayıb.
Bu gün toydu, sabah vay,
Sülhü, hərbi qalmayıb,
Dünya qan içindədir.

Şirin – acı dadında,
Tam da çaş-baş düşübdür.
Bir-birini qırmağa
Qohum-qardaş düşübdür.
Ağıl qoymağa yer yox,
Çiyindən baş düşübdür,
Dünya qan içindədir.

Gözündən tük yayınmır
Böyük siyasətlərin,
Kiçik oyunçulara
Körük siyasətlərin.
Axırı hara çıxır
Görək siyasətlərin, –
Dünya qan içindədir.

2011

Bilmədim, düşdüm toruna,
Tale məni hara çəkdi?
Mən bəxti ağla boyadım,
O üstündən qara çəkdi.

Çiynimdəydi quş əvəzi,
Gəzdirirdim baş əvəzi.
Osa məni daş əvəzi
Götürüb divara çəkdi.

Qənd başımı göndərmişdim?
Taxtındanmı endirmişdim?
Hardan ki üz döndərmişdim,
Məni qovub ora çəkdi.

2009

İşlərin

Qapaqapda qalib gələn haqlıdır,
Düzüb-qoşan fərasəti, ağılıdır.
İxtiyarın bir fitinə bağlıdır
Düzülməyi, üzülməyi işlərin.

Hər şey elə öz əlində deyilmi,
İmkanında, özəlində deyilmi?!
Bircə kəlmə söz əlində deyilmi
Əyilməyi, düzəlməyi işlərin?

Yaxşı nə var onunkuymuş, qoy olsun.
Bəlkə yeddi arxasını doyursun.
Dastan olub düz-dünyada deyilsin
Od qiymətə közərməyi işlərin.

2011

Daha

Qanım qaynamır daha
Bu ağrının adına.
Bu əzabın göyünə
Qollarım qalxmır daha.
Ha deyirəm, düşməyim
Dərd bölənin yadına,
Neynim, keçib əlinə
Yaxam, buraxmır daha.

Çəkilib bir kənardan
Seyr edəsi halım yox.
Darthadart bazarında
Vallah, ortağ malım yox.
Tanrım, məni görmürlər,
Ya «rüşvətsiz salam» yox?
Yollar gözümdən baxır,
Yol keçən baxmır daha.

Nə qədər can qoyan var
Zirvəyə ətək ola.
Quyruqdan ütüksə də,
Fürsətə yetik ola,
Patrona piston ola,
Tüfəngə tətik ola...
Haqqı yalan dünyanın
Yalanı haqdır daha.

Nədən duyaq, bilək bəs,
Tanrı istəyir bizi?!
Kimə tərif deyirik,
Durub pisləyir bizi.
Uzaqdan görünmürük,
Yaxın gizləyir bizi.
Səbrimiz – qum saati,
Tükənən vaxtdır daha.

2009

Qismət

*Qismətə diz çöküb də
Oturmaq olmaz axı.*

Daha yorğunluğumun
Gözünə baxammıram.
İçimdə bir sükut var,-
Üzünə çıxammıram.
Qarşıma uğur çıxa,
Əlini sıxammıram.
Ətəkləyib gedir də
Bir dəli qismət məni,
Deyən çəkib aparır
İrəli qismət məni.

Çəpərinin üstündən
Hoppanıb keçəmmədim.
O dərddən, bu qayğıdan
Toplanıb keçəmmədim.
Nə dedim, pəsdən dedim,
Ğoplanıb keçəmmədim.
Bəlkə bununçun sanır
Gülməli qismət məni,
Aparır,aparsın da
İrəli qismət məni.

Ay atam, ay qardaşım,
Mən ki sizə yanırım.
Ya elə, ya da belə, –
Üzünüzə yanırım.
Söz haqqı, özüm üçün

Təzə-təzə yanırım.
İzləmir, izləməsin
Bir fərli qismət məni,
Neyləmişəm, aparmır
İrəli qismət məni?!

2010

Deyilsən

Daha ayrılmışığı dağla düz kimi,
Soyuq baxış kimi, soyuq söz kimi
Qəlbimə, ruhuma yaxın deyilsən.
Həsretim, xiffətim, ahım deyilsən.

Mehrimi salmışdım, nə bilim, nədən,
Sənə alışmışdım ruhla can kimi.
Çaşdı hissım nədən, əqlim nədən.
Bütün ayrılıqlar ayrılan kimi
Sıyrılsın sidqimiz, ayrılacaq daha.
Qəfləti yuxudan ayılan kimi
Bu meyxos yuxudan ayılacaq daha.
Boyat xatirəyik, meylilik indi.
Görürsən, əvvəlki deyilik indi.

Qəlbimə, ruhuma yaxın deyilsən,
Səni axtarmıram, səni anmıram,
Xiffətim deyilsən, ahım deyilsən.
Daha ayrılmışığı, daha yanmıram.

2010

İçimin can atdığı
Hər misra qan püskürür.
Dünya qaynar qazandır,-
Bir bax, hər yan püskürür.

Fikir – say, düşüncə – say,
Damla dəryaya – haray.
Ayı gün, ilisə ay,
Saati an püskürür.

Kainatın qanadı
Yer cəfakeş anadır.
Günəş – gecə qanıdır,
Gündüzə dan püskürür.

2010

gözləyə bilmərik ta.
Dövrün birçə adı var –
gizləyə bilmərik ta, –
Viranlar mərhələsi.

Min il əvvəl də elə
dağ beləymiş, düz belə,
Heç nə dəyişməyib ki,
siz eləydiz, biz belə.
Yəqin ki, heç salmayıb
tarixində iz belə
Fironlar mərhələsi.

2009

Gözündə kin saxlayan
Sərhədlər pusur məni.
Ömrün azadlığında
Ediblər əsir məni.

Qaralı, ağıllı yollar,
Sinəsi dağlı yollar,
Cənuba bağlı yollar
Şimalda kəsir məni.

Dərd üzünü gizləyir,
Umid sönmür, gözləyir.
Elə həsrət izləyir
Nəsilbənəsil məni.

1969

Dost nəsihəti

Ölçün dərisinə sığmır deyəsən,
Özünə dəri al, çox baha deyil.
Qonşun elə dəri yığır deyəsən,
At deyil, div deyil, əcdaha deyil.

Dərini dəyiş ki, için eybi yox,
Baxana, görəne təptəzə görün.
Necə düşünürsən, düşün, eybi yox,
Axır ki qınından çıx, gözə görün.

İşin seyrək vaxtı ortada fırlan,
Hamıya gülümsə, hamıyla danış.
Lap elə get bir az orduda fırlan,
Dinəndə hökm ilə, ton ilə danış.

Ucadan danışib alçaqdan eşit,
Çəkindir də hərdən, hürküt də hərdən.
Doğru söz istəsən, uşaqdan eşit,
Gərəkdir olasan tülkü də hərdən.

Daha zamanın ki fil qulağı yox,
Ayıqlıq-sayıqlıq künc-bucaq gəzir.
İti olanın da it yalağı yox,
Bilinmir, kim çiyin, kim qucaq gəzir.

Dəyişən zahirin zühurun olsun.
Uğura yol tapıb öndə çapan ol.
Çalış adın olsun, möhürün olsun,
Hind ol, ingilis ol, rus ol, yapon ol.

Axır nə olursan, özündən danış,
De ki, yekələrlə dostsan, tanışsan.
Yalanın ağından, bozundan danış,
Tərif eşitməzsən doğru danışsan.

Daha hər əməlin qapısı açıq,
Dəri dəyişmək də heç günah deyil.
Çevir astarını üzünə, qurcux,
Üzün mehrab deyil, səcdəgah deyil.

2011

Niyə ağlayırsan, bacı?
Ağlamaqdan keçib daha.
Bu dərd sənə ürək açıb,
Köynəyindən keçir daha.

Tanıyıb yaxanı, seçib,
Bu ox gör kimə sancılıb?!
Qəlbimə yaxını seçib, -
Dərdin qəlbimə sancılıb.

Axıtma, gözünün yaşı,
Dost qalır, düşmən isidir.
Yüklə ürəyinə, daşı, -
Dərd ürəyin çəkisidir.

2009

Daha əlimdən nə gəlir
Gözümü qırpmaqdan savay.
Bu toz-tozanaq dünyada
Üstümü çırpmaqdan savay.

Ömrümüzdən ötüb gedən,
Nə yoran, nə öpüb gedən,
Qapımızı örtüb gedən
Yollara çıxmaqdan savay.

Ocaq çatıb kül tökdüyüm,
Gah tikdiyim, gah sökdüyüm,
Qibləsinə diz çökdüyüm,
Yuvamı yıxmaqdan savay
Daha əlimdən nə gəlir?!

2011

Qərib qala bilmirəm

Bir az axım çöl-çəmənə, çay olum,
Vurub çıxım, təbiətə pay olum.
Gedib-gələn fəsillərə tay olum,
Daha adam olub qala bilmirəm.

Bu əsrdən-o əsrə sözəm də,
Həvəsmi var, dolaşam da, gəzəm də?!
Nədəndi bəs heç bilmirəm özüm də,
Bir yuvada ölüb qala bilmirəm.

Yetiş, deyir eşidənlər, bilənlər,
İstəkləri sənə, mənə bölənlər.
Dolub daşan aşırımlar, bələnlər,
Yanınızda gəlib qala bilmirəm.

Eh, onsuz da ömür yoldu, həyat yol,
Təzə yoldu, köhnə yoldu, boyat yol.
Məni hara sürüyürsən, qayıt, yol,
Nəfəsimi dərib qala bilmirəm.

İmkanıma kimi qara gün çəkir,
Diləyimdən yaxasını gen çəkir.
Baş açmıram, Tanrım, məni kim çəkir,
Bəhsəbəhsdən geri qala bilmirəm.

Aşır daha xurcun olan ömrümü,
Övkəş-övkəş qırçın olan ömrümü.
Halal dedim borcum olan ömrümü,
Öz yurdumda qərib qala bilmirəm.

2009

Vaxtın çəkçevirində
Hər an – bir zərbə kimi.
Yamanlığın üzündə
Yaxşılıq – pərdə kimi.

Qismət mənə üz tutdu,
Əyri idi, düz tutdum.
Köhnə yaram köz tutdu
Bu təzə dərdə kimi.

Söz-söz ac oldu mənə,
Sirri açıldı mənə.
Dünya uçuldu mənə
Namərddən mərdə kimi.

2009

Sən belə istədin

Dəli sevdaların ipini çəkdim,
Keçirdim aqlımı vaxt ələyindən.
İstək yollarından izimi çəkdim,
Sildim bu bopcu da öhdəliyimdən.

Nə məni axtarar, nə səni tapar,
Qalan duyğuların gözü – tox daha.
Arayar öləni, itəni tapar,
Yaddan-yadı tapar, səni yox daha.

Sən mənə – yox kimi, mən – sənə indi,
Yaxınlıq bilməyən həddə durmuşuq.
Maraq hədəfiyik yetənə indi,
Bir yetik ünvanda, adda durmuşuq.

Təsbehəm əlində xatirələrin,
Fikrimin sapında hər gün – bir dənə.
Çəkib isti, soyuq gün dənələri,
Atıram dünənə, srağagünə.

Başqa gün olacaq sabah, bilirəm,
Sabahdan sonra da sabahlar – sənsiz.
Yenə olacağam, vallah, bilirəm,
Necə var idimsə qabaqlar sənsiz.

Sən belə istədin, qoy olsun, nə qəm!
Mən də bu istəyin ortağı idim.
Sən deyən elə də aciz deyiləm,
Mən səni itirmək qorxağı idim.

2009

Hanı, İlahi

O kimin ruhudur, hopub canına?
O kimin ruhudur, ağlayır onda?
Düşüb addım-addım söz ünvanına,
Kimdi, öz xofunu saxlayır onda?

Səma ünvanını, Yer ünvanını
İtirib, tapammır bu ruh deyəsən.
Sarıb varlığını, alıb canını,
Bu şerin qanını sorur deyəsən.

Yetəni ağlayır, yetənə yanır,
Biləmmir yananı varmı özünün.
Şəhidi ağlayır, vətənə yanır,
Edib ağrılara çarmıx özünü.

Bəlkə də ömrünü ucuz yandırır,
Elə ürəyinin başında yanır.
Od-alov yandırsa, susuz yandırır,
Osa gözlərinin yaşında yanır.

Nə bir ovudanı, nə öyəni var.
Bəs ona nə düşüb, yanır, ilahi!
«Ağla» deyəni var, «yan», deyəni var,
Özünün yananı hanı, ilahi?!

2010

Öldürürsən, diri baxır,
Hər qaş altdan biri baxır.
Gözlərin nə iri baxır,
Gözlərini dərd böyüdüb?

Tanrı qəmə büküb verib,
Kipriyinə tikib verib.
Bizə iki-iki verib,
Səninkini dörd böyüdüb.

2009

Məktub

Ayrılığın gözü də
Tutulub, dəlmək olmur.
Elə yaxındasan ki,
Yanına gəlmək olmur.
Həsərinin əlindən
Durub-dincəlmək olmur.
Yoxluğun – diş ağrısı,
Varlığın – baş ağrısı,
Dilə gəlib sızlayır
Qəlbimin daş ağrısı.
Səni unutsun deyə,
O daşa diz çökmüşəm.
Ötən ömürə, günə,
Yaddaşa diz çökmüşəm.
Budur günüm, güzərim...

Yaşadığım dünyanın
Biz adda küncü yoxsa,
Bu küncün mücrüsündə
Sən adda inci yoxsa,
Qismətin mənə düşən
Çınqı sevinci yoxdu.

Nazın, büzün, qəmzənin
Ardınca daş atmışam.
Qəlbimi dilə tutub,
Birtəhər aldatmışam.
Ömür bir addımsa da,
Sənə doğru atmışam.

Əllərimdən üzümə
Əzab şırımı düşüb.
Ürəyimin içindən
Nəsə qırılıb düşüb.

Ta səbrimin əlində
Dözümüm yumruqlanıb.
Cırnadır gecə-gündüz
Özümü yumruqlarım.
Boyumdan, qamətimdən
Daşlanan sədayam ta.
Bütün ayrılıqlara
Sülhəm, əlvidayam ta.
Yollar qulağa durub
Bir duyum hənirinə.
Susma, de, hardan keçir,
Baş qoyum hənirinə!

2008

Bəxt yükündə kiçilsəm də,
Söz yükündə iri qaldım.
Ölənlərlə ölüb getdim,
Qalanlarla diri qaldım.

Düşdüm üzübəri gəldim,
Dərd dolu illəri gəldim.
Nə bir bənd irəli gəldim,
Nə bir misra geri qaldım.

Ömrə ölçü-biçi sözdü,
Çölü sözdü, içi sözdü.
Mənə düşən iki sözdü,
Birin dedim, biri qaldı.

2011

Dünənki

İnnən belə şənbə-bazar, – fərqi yox,
Ömrün bəzək-düzəyinə sərgi yox.
İşsiz günün, bekar günün dərdi yox,
Açan səhər, gələn sabah – dünənki.

Bişir, düşür, hərlən, fırlan, otur, dur,
Hər anını bir saata ötür, dur.
Nə tapmısan ömür boyu, itir, dur,
Oruc, namaz, savab, günah – dünənki.

Nə vecinə, saralan kim, solan kim,
Gördüyündə həqiqət kim, yalan kim.
İnnən belə elə hərlən dolan ki,
Görən desin: – Bu qız, vallah, – dünənki.

Dünənkinin gözü yoxdu sabahda,
Bir özünütəkrar gözlər qabaqda.
Dünənkini yamanlama nahaqdan,
Başın üstə – qadir ALLAH dünənki.

2009

Qlobal siyasətlər

İlahi, biz bu dərdi
Görə-görə gəlmişik.
Qarşımızda – Çin səddi, –
Hörə-hörə gəlmişik.
Diz çökmüşük möhnətə, –
Guya pirə gəlmişik.
Bir ümidin yolunda
Elə əsir-yesirik,
Qalxırıq, bir yol açaq,
Yolumuzu kəsirik.

Əl üstündə əlik sə,
Kölgə – bizim, dağ – bizim.
Kimin çiyində durub, –
Baş – bizim, papaq – bizim;
Yağı tapdağı altda
İnləyən torpaq – bizim.
Böyük siyasətlərin
Kiçik qurbanıqsa,
Bayraqdar haqsızlığa

Susub durmalıyıqsa,
Bəs hara tələsirik?!

Qlobal ətəklərin
Astarı – bir, üzü – bir,
Qurğular planlıdır, –
Əməli – bir, sözü – bir.
Qulağına alıb da
Eşidən yox bizi bir:

Qarabağ – işğal altda,
Mən döyürəm gözümü.
Cəsaret də, nifrət də
Əsrimizin əsiri.
Zaman biz kəsirlidir,
Biz – zamanın kəsiri.

Plan tökən nə bilib
Xislətimiz bəd deyil.
Bizə çılğın deyirlər, –
İçimizdəki od deyil.
İgid, cəsur, qəhrəman
Bu gün bizə ad deyil.
Vallah, demək də olmur,
Düşmənimiz yad deyil.
Qohumu, qonşusudur
Bu çocuğun, çolmanın.
Öz həyət-bacamızda
Tulalanıb, yallanıb.
Vayına oturduğum
Hardan belə hallanıb, –
Bizə düşmən kəsilib?!
Deyir ki, bizlik deyil,
Su lap başdan kəsilib.

Gör e... Ay dadi-bidad!
Qlobal siyasətin
Çənəsində saqqızıq.
Haqsızlar haqlı çıxır,
Bizsə haqq işimizdə
Haqsızıq ki, haqsızıq...

2008

İnnən belə

Mən daha bu dünyanın
Hər üzünü görmüşəm.
Xeyir üzündən betər
Şər üzünü görmüşəm.
Daha müəmma deyil
Nə ruhu, nə də cismi.
O Dünyası üçün də
Daha ürəyim əsmir.
Sevincilə, qəmilə
Açıb tökdü sirrini,
Dünya axır mənə də
Göstərdi öz yerimi.

İlahi, mən nə qədər
Yalanlarla üzləşdim!
Əfilərlə üzləşdim,
İlanlarla üzləşdim.
Düşüncə savaşında
Nadanlarla üzləşdim.
Hər arzuda, ümidde
Talanlarla üzləşdim.
Yenə üz döndərmədim
Həqiqətdən, inamdan,
Öldümsə bir şübhədə,
Dirildim bir gümandan.

Gün oldu ki, heç nədən
Öz qanıma qaraltdım.

Vaxtın qalmaqalında
Meydanımı daraltdım.
Aşdım bütün sədləri,
Çəpər, filan qoymadım,
Sancmadığım bir əqrəb,
Bircə ilan qoymadım.
Ümidi ətəkləyib,
İnama çapdım elə,
Həqiqət tapmayanda
Gümana çapdım elə...

Vücudumda qışlayan
Zamana könül verib,
Nə sən deyən düzənim,
Bəzənim innən belə.
Beş günlük Dünyanı ki
Haqq bizə ömür verib,
Nə özümü aldadım,
Nə səni innən belə.

2010

Mənə tanış gəlmirsən,
Yaddaşım əzab çəkir.
Tutmusan əllərimdən,
Əllərim cəza çəkir.

Nə yaxıniq, nə uzaq, –
Gah udaq, gah uduzaq.
Özünə çəkən uşaq
Bir az da bizə çəkir.

Dostmuyuq, tanışmıyıq,
Hər nəyik, danışmayaq.
Durmuşuq tanışsayaq,
Yox, bizi nəse çəkir.

2009

Hələ ki

Çarəmizin gözündən
Gildir-gildir yaş gəlir.
Haqqın pəncərəsindən
Üstümüze daş gəlir.
Əsrin boşboğazlığı
Hər nəsnədən baş gəlir,
Abrımıza qısılib
Yaşayırıq hələ ki.

Zaman – dilli-dilavər,
Artır çərən-pərənlər.
Üzdə – salam və kəlam,
Arxada işverənlər.
Deyəsən marıqdadır
Təzə əsli-kərəmlər.
Biz də qulağımızı
Qaşırıq hələ ki.
Abrımıza qısılib
Yaşayırıq hələ ki.

Yenə düşmən hiyləsi,
Yenə – çəm-xəm, yenə – nırx.
Yenə «çəkin», yenə «sus»,
Yenə titrə, yenə qorx.
Bəs nəyi gözləyirik,
Vuran əlimizmi yox?!
Ömür səbr yüküdür,
Daşıyırıq hələ ki,
Abrımıza qısılib
Yaşayırıq hələ ki.

Qırcımız, topumuz,
Tankımız, raketimiz.
Hər dildə reklamımız,
Hər tində marketimiz.
Bizə barmaq silkəyir
Təkliflər paketimiz.
Dözürük, bu həddi də
Aşmayırıq hələ ki,
Abrımıza qısılib
Yaşayırıq hələ ki.

Neyləyəsən, haqq boğan,
Haqq çevirən zamandı.
Səltənətlər devirib,
Taxt çevirən zamandı.
Tiranları xışdayıb,
Çarx çevirən zamandı.
Biz də maraq səddini
Daşlayırıq hələ ki.
Abrımıza qısılib
Yaşayırıq hələ ki.

2011

Deməyə söz tapmıram,
Eləcə göz döyürəm.
İçimdəki ümidlər
Öluncə göz döyürəm.

Qəlbim sözə təşnədir,
Zaman məni kişnədir.
Domokldu, ya nədi, –
Qılınca göz döyürəm.

Dərd başıma – mərəkə,
Uduram çəkə-çəkə.
Boğazımda son tikə
Qalınca göz döyürəm.

2010

İlahi, bu adamlar
Necə də dözümlüdür!
Fəlakət növbəsində
Sıralı, dözümlüdür.

Hamı qolubağlı tək
Nəsə gözləyib durur.
İçinin məhbəsində
Üsyan gizləyib durur.

Allahın qarşısında
Cərgələnib suçlular.
Seçilmir bir-birindən
Çarəsizlər, güclülər.

Çəkilir hesab daha,
Axirət əvvəldədir.
Təkgözlü olsa belə,
Tərəzi düz əldədir.

Hərə öz əməlinin
İynə gözündən keçir.
Cənnətə, Cəhənnəmə
Hər kəs özündən keçir.

Tamah da gözdən düşüb,
Burda dişə keçməyir.
Hər kəs – öz mizanında,
Rüşvət işə keçməyir.

2010

Atacaq səni hamı,
Hamı səndən qaçacaq.
Gələninin üzünə
Qapını dərd açacaq.

İsti, soyuq sözlərin
Göynəyəcək izləri.
Təəccübdən gözləri
Dolanıb dörd, açacaq.

Çarpışma zülüm ilə,
İçərin, çölün ilə.
Ömrün bir ölüm ilə
Bağlayıb şərt, açacaq.

2010

Dünyanın

Bu kədər in ünvanı nə, yükü nə?
Ümid varmı bir gün bitib tükənə?!
Bir o qalır, diri-diri büküləm
Pambiğınə, kəfəninə dünyanın.

Adım anıb ad içində çəkərmı?
Qismət nədir, – bal içində zəhərmı?
Ömür elə səhra boyu səfərmı?
Əhsən karvan çəkəninə dünyanın!

Dəli keçir, dolu keçir günlərim,
Eniş-yoxuş yolu keçir günlərim.
Elə başılovlu keçir günlərim,
İlişirəm tikanına dünyanın.

Mən bilərəm bu deyimdə nə varsa,
Əzabların gileyində nə varsa.
Soyub atır, köynəyində nə varsa
İlan da bir məkanına dünyanın.

Macalmı var, bir dikəldə qəddini?
Ömür-gündü – qəlibləyib həddini.
Qarğıyımın yolum üstdə sədd kimi
Qaratikan əkəninə dünyanın?!

Gün-dirilik otağımdan çıxmırır,
Təbəssümüm dodağımdan çıxmırır.
Fırlanammır, yatağında çıxmırır,
Əlim dəyib sükanına dünyanın.

2009

Yarı canı qalmayıb,
Bu ömrü heç eyləmə.
Çıxdaş olan dərd-səri
Özünə suç eyləmə.

Göz açmamış sönür gün,
Uralanır ömür-gün.
Görsən, ilə dönür gün,
Qoy dönsün, puç eyləmə.

Oyur-oyur hallanıb,
Ayğırları nallanıb.
Karvan yola sallanıb,
Gedirsən, gec eyləmə.

2011

Əcəb işdir, necə oldu
Bu sirrə qol qoyduq elə?
Hara getdik, hardan gəldik,
Qaçmağa yol qoyduq elə.

Qoyulduq dincə, çəkildik,
Xoflandıq, küncə çəkildik.
Küylənib mərcə çəkildik,
Ortaya pul qoyduq elə.

Arada ki sərhəd vardı,
Nə dağ idi, nə divardı,
Nağıllar qılinc qoyardı,
Biz isə kol qoyduq elə.

2011

Qiyamət

Yer qaçır mehvərindən,
Gündüz işıqdan qaçır.
Qoç igid dedikləri
Qoxub uşaqdan, qaçır.

Fəlakətin önündə
Əl ətəkdən uzunmuş.
Fələyin çərxi altda
Baş bədəndən üzülmüş.

Od püskürür dağ, dərə,
Abadlıqdan kül qalır.
Hər dağ bir tonqal imiş,
Hər dərə bir külqabı.

Torpaq sürüşüb qaçır
Yerindən, yatağından.
Qan fişqırır Dünyanın
Gözlərinin ağından.

Dənizlər çalxalanır,
Çaylar axır geriyə.
Tarla, zəmi, çöl, çəmən
Ayaq tutub yeriyr.

Sürüşür yamac, qaya,
Dağ zirvədən hellənir.
Torpaq Göyə – səksəkə,
Göy torpaqda göllənir.

Dünya sürüşüb qaçır
Yatağından, yerindən,
Allah bizi qorusun
Bundan da betərindən.

2010

Mən intiqam almağa
Başlayandan susmuşam.
Dözümümü, səbrimi
Boşlayandan susmuşam.

Kimi sərvət dəcləyir,
Kimi ömür xərcləyir.
Mənsə bu hərc-mərcliyi
Xoşlayandan susmuşam.

Uyub şəərə, hədyana,
Atılmışam meydana.
Barmağımı şeytana
Tuşlayandan susmuşam.

2010

Ayağımın ağrısını
Çəkib apara bilmirəm.
Dərd yapışib üzüm boyu,
Dartıb qopara bilmirəm.

Dünya zəhər, dünya baldı,
Adamları qalmaqaldı.
Niyə təkcə məni saldı,
Fələk hasara, bilmirəm.

Tutdu bir boş yolu, getdi,
Köçəri quş olub getdi.
Ömür-gün qoşulub getdi
Hansı qatara, bilmirəm.

2011

Birinə barmaq silkələr,
Birinə çəpikdi həyat.
Bilinmir xərclənir hara, –
Bir qara çəpikdi həyat.

Mağardı, dünya axışır,
Deməzdim tutub naxışı.
Ya bir sevgili baxışı,
Ya da bir təpikdi həyat.

Yoxdan gəlir, vardan gedir,
Keçir bir divardan, gedir.
Burdan gəlir, ordan gedir, –
Qovuqdu, köpükdü həyat.

2011

Ziyarətqahlara

Çırpındı əllərimin
Qanad olmaq həsrəti.
Qaçıb yanına gəldi
Sənə dolmaq həsrətim.

Gəldi, yürüdü gəldi,
Məni sürüdü gəldi.
Oldu müridin, gəldi
Səndə qalmaq həsrətim.

Yapışdıq sisəyindən,
Daşından, kəsəyindən.
Diz çökdü ətəyində
Namaz qılmaq həsrətim.

2010

Миниатцрл

Lap qısa

(hekayə)

Nəcəf kişi dedi ki, mən akademikə səs verəcəyəm, – Nazim müəllimə.

Əlişka (oğul) dedi ki, mən İnam bəyə səs verəcəyəm.

Təriş (gəlin) dedi ki, Ehtiram müəllimə səs verəcəyəm.

Sadəgül (Nəcəf kişinin arvadı) dedi ki, mən Prezidentə səs verəcəyəm.

Neyləyəsən, demokratiyadı. Ailədə hərənin öz mövqeyi ola bilər. Amma Sadəgül xala hələ orta məktəbdə oxuyandan Nəcəfin gözü-nün odunu almışdı. Odur ki, Nəcəf kişi arvadına xoruzlana bilmirdi. Amma yenə də soruşmağı özünə borc bildi:

–Axı, niyə hərəmiz bir namizədə səs veririk? Olmaz ki, elə hamımız Nazim müəllimə səs verək?! Kişi söz verib ki, prezident olsa, gənclərin ailə qurmasına kömək məqsədilə hər ailəyə iyirmi beş min manat pul verəcək.

Əlişka dedi ki, dədə, bizdə daha evlənməli gənc yoxdu axı. Əsas mənzil məsələsidi. İnam bəy ailəli gənclərə mənzil vəd edir. Təriş tələsik yerindən qımıldandı ki, bəs Ehtiram müəllim də xaricə gediş-gəlişi vizasız edəcək, əgər prezident olsa.

Əlişka Tərişə tərs-tərs baxanda tələsik əlavə etdi ki, hə, nədi, tez-tez gedib xaricdən mal gətirərsən, «Super market» açarsan. Daha işsizlikdən barmaqlarını şaqqıldatmazsan.

Bu sözlərdən sonra Əlişka bir balaca sakitləşdi və arvadından arxayın oldu.

Sadəgül xala bütün bunları bir qədər narazı sima ilə dinləyib məruzəsinə başladı. Əvvəlcə əlbəttə ki, rəqiblərin ümidlərinin absurd olduğunu onlara sübut etməli idi. Sadəgül xala yeni sözlərin xiridarı idi və şükür ki, Yenidənqurma dövrü onun bu ehtiyacını geninə-boluna ödəyirdi. «Absurd» sözünü isə təzə mənimsəmişdi. Odur ki, dedi: «Absurd fikirlərə qulluq edirsiniz. A kişi, iyirmi beş min nə puldu axı indiki zamana üçün?! Bir halda ki, pulun qiyməti infilyasiya ilə ayaqlaşıb bilmir. Sabah sənin o pulun bugününün iki manat yarımına bərabər olacaq. Bu puldu? Əlişka, bala, İnam bəyin nə qədər hazır mənzili var ki, minlərlə ailə qurana paylasın?! Mənzil gərək tikilə ki, paylana da. Bəlkə heç tikilmədi. Onda necə olsun?» Tərişə tərs-tərs baxıb tövsiyə etdi ki, uşağı yoldan çıxarmasın. Pul qazanmaq istəyən elə burda da qazanar. Odur e, küçənin o başından al, bu başında üstünə iki, üç manat qoy, sat.

Təriş, görünür, təslim olmaq istəmirdi. Buna görə də:

–Ay ana, – dedi, – iki, üç manatla nə qazana bilərsən. Bir halda ki, revizor, patrul, yer yiyəsi, milis nə bilim, kim, kim... biri gedir, biri gəlir. Elə qazandığın onlara gedəcək də. Sənə nə qalacaq? Aldım qoz, satdım qoz.

Sovet dövrü olsaydı, Sadəgül xala Tərişin höcətinə dözməzdi. Amma neyləsin ki, inidi demokratiya idi. Demokratiya – yeni ailədə höcətbazlıq.

Amma o hələ son akkordu vurmamışdı və buna görə də səsine bir qədər amirane ton verib davam etdi:

–Ölkəmizin, müstəqilliyimizin, demokratiyamızın taleyi təhlükədədir. Bizi bu vəziyyətdən çıxarsa, prezidentimiz çıxaracaq. Başqası yox. Çünki o başına döndüyüm böyük siyasətçidir, dövlət idarəçiliyində böyük təcrübəsi var. Cavan bir dövlətə hökmən təcrübəli, müdrik bir ağsaqqal rəhbərlik etməlidir. O elə nüfuz sahibi olmalıdır ki, qocalara oğul, gənclərə ata olsun.

Sadəgül xalanın nitqinin bu yerində künkdəki köhnə kresloda oturub gəlinciyi ilə oynayan iki yaşlı Aytən yerindən qalxıb ailənin yığıldığı stola tərəf qaçdı. Pəncələri üstə qalxıb gəlinciyi oturaq vəziyyətdə düz ortalıqdakı stolun üstünə çaxdı və qaçıb otaqdan çıxdı. Hamı öz fikri ilə məşğul idi və Aytənin bu jesti əvvəlcə heç kimin diqqətini cəlb etmədi.

Nəcəf kişi arvadının məruzəsinə əvvəlki kimi yenə valeh olmuşdu. Sadəgül doğrudan da mahir natiq idi. Hələ kolxoz vaxtı qabaqcıl manqabaşçısı, hektarçı kimi tez-tez rayon mərkəzinə çağırılır, yuxarıdan gələn rəsmilər qarşısında hərəretli çıxışları ilə rayonun üzünü ağardırdı. Bir də ki, bütün bu hadisələr Sadəgülün gözü qarşısında baş vermirdimi?! Televizorda göstərilən çıxışlar, mitinqlər... Amma nə olsun! Onlara Nəcəf kişi də baxırdı da... Yox, Sadəgülün mayasında yaxşı danışmaq qabiliyyəti var. Bax, budur səbəb!

Sadəgül xala Nəcəf kişini bir baxışdan duyurdu və yenə də başa düşdü ki, kişinin paxıllıq damarı tutub. Fikirleşdi ki, ay evi tikilmiş, bəsdə səhərdən-axşama bu köhnə qəzetlərin içində eşələndin. Dur bir dünyaya çıx, mal qabağına get, adam arasında ol, gör

kənddə, adamların təfəkküründə nələr baş verir. İndi danışmaq zamanıdır, danışmaq!

Nəcəf kişi öz nöqsanını bilirdi və ərinçəklik onu bu qəbahətdən xilas olmağa qoymurdu. Odur ki, arvadının baxışları altında əzilir, baxışlarını qaçıрмаğa çalışırdı. Birdən gözləri Aytənin gətirib ortalığa qoyduğu gəlinciyə sataşdı. Gəlincik elə oturmuşdu ki, aralı duran ayaqlarının biri Əlişkaya, biri də Nəcəf kişiye tərəf uzanmışdı. Gəlinciyin ortası hər ikisinin görmə bucağına çevrilmişdi. Sol qolu dirsək-dən qatlanıb uşağın anası Tərişə uzanmışdı. (Elə bil ona dirsək göstərirdi. Hər-halda Nəcəf kişiye belə gəlirdi). Arxası Sadəgülə tərəf idi. O Sadəgülə ki, xalqın adından danışdı.

Nəcəf kişi anladı ki, Sadəgül haqlıdır. Kişidə bir paxıllıq hissi də baş qaldırdı. Fikirleşdi ki, nə yaxşı Sadəgül bu üstünlüyü ilə ailə hegemonluğu iddiasına düşür.

Ailə səhər naharından sonrakı müzakirəni başa vurub süfrədən qalxdı. Əlişka şəhərə (Avaralanmağa. İş yox idi, neyləsin?!), Nəcəf kişi köhnə qəzetlərinin yanına, Sadəgül bostan-tərəvəz, təsərrüfat qayğılarına, Təriş isə ev-eşik, bişir-düşür işlərinə tələsdi.

2011

Qanlı lalə

Planetə bahar gəlirdi. Təbiət bütün yaşılını, bütün alını dağına, bağına, düzünə tökmüşdü. Yalnız hər b meydanları – dünyanın yaraları hələ də sızlayır, hələ də tüstüləyirdi. Əskər – səngər; qoşa doğulmuşdu bu sözlər onların dilində. O belə keçirmişdi ötən ili də. Yazın nəfəsini duya-duya, inana bilməmişdi, dünyaya yaz gəlib. Hərbin tüstüləri arxasında çox axtarmış, görə bilməmişdi baharın yamyaşıl örpəyini, al-qırmızı yanağını. Bu gün də yadına Yasəmən düşmüşdü, bahar düşmüşdü, lalə düşmüşdü. Bir də Yasəmənün yanaqları düşmüşdü yadına. Könlünə düşmüşdü ki, bu torpaq barrikadanın hürgücləri üzərinə qalxsın, qamətini şax tutub ətrafı seyrə dalsın, ayın-arxayın gərnəşsin. Bu fikirlə də qalxmışdı ki, səngər yoldaşı Əhməd ətəyindən dartıb onu çökməyə məcbur etdi:

–Səfeh oğlu, səfeh, başın üstündə ağırlıq edir?

Yox, o daha gizlənə bilməzdi. O daha bu məzar sükutuna, bu məzar dincliyinə göz yuma bilməzdi. Uzaqda, lap uzaqda, bəlkə də düşmən səngərinə yaxın yerdə gözüne qırmızı dəymişdi. Deyəsən çiçək idi. Hə, hə – lalə. «O lalədir. Əgər Yasəmən bilsə ki, bu, döyüş meydanından dərilib, əgər bilsə... Əhməd, heç bilirsən bu nə deməkdir?! O deməkdir ki, müharibə yoxdur, hər b meydanları çiçək bitirib. Yasəmən bilsə... Anam bilsə...» Əhməd, başını aşağı saldı: «Lazım deyil, oğlan, qoy bir qədər nigaran qalsınlar. Başın ki salamatdır». –

Gedəcəyəm, – dedi əskər. Bir göz qırpımında özünü səngərdən bayıra atdı. Əhməd heyrət və vahimə ilə içini çəkdi. Səngərdən ehtiyatla boy-
lanıb gedənin ardınca baxdı. «Aha, yaxınlaşır. Bir az da, bir az da... Deyəsən üzdü laləni».

–Ah, səfeh! – Əhməd ikiəlli dizinə çırpıb, səngərə çökdü.

Nagahan bir sıçrayışla qalxıb geri atılan əskəri düşmən seçməsi biçmişdi. İndi neyləmək olardı?! Əhməd qalxıb köməyə getməli idi. Lakin necə? Qorxurdu özü də. İlin bu fəslində ölümdən qorxulu bir şey yox idi onunçun. Oturub uzun-uzadı düşündü. Səs-səmir gəlmirdi. Araya ölüm sükutu çökmüşdü. Əhməd qorxa-qorxa boylandı. Gözünə inana bilmədi; əskər ölməmişdi, sürünə-sürünə səngərə yaxınlaşırdı. Əhməd də səngərdən çıxıb, ona tərəf süründü. Nəhayət ona yetişdi. Əskər əlini uzatdı: – Budur, – deyib öləzimdə olan baxışlarını Əhmədə dikdi. Lakin onun gözlərində iztirab əlaməti yox idi. Başı asta-asta sallandı, sonra birdəncə qolunun üstünə düşüb qaldı. «Öldü zalım oblu», düşündü Əhməd.

...Əli açıq qalmışdı. Ovcunun içinə isti qan axıb dolurdu. Lalə bu qanın içində bir qədər də qırmızıya boyanmışdı.

1975

Mündəricat

Dilim	3
Cəngi çalın	5
Təzə il Novruzdur	7
Adı onda Yer idi	9
Dünyanın	11
Bu kəndin	13
Quruyan ağacların	15
Bu Qalanın	16
Bir yarımçiq şerim ola	18
Gülə-gülə	19
Gecənin altda gizlənib	21
İş adamları	22
Nədəndi	24
Yaş artdı, boy kiçildi	26
Sələflərə	27
Qara şənbə, qamətimdə bükülmə	29
Nə sevincdə, nə kədərdə	30
Baş tutmasa bu sevda	31
Az qala	32
Göylər də daş yağdırır	34
Həya – atam, qardaşım	36
Sabah gözümü açıb	37
Nədənsə	38
Çiyinə	40
Yağış, gəl	42
Sevgilər	44
Hamısı	46
Yaman vəfalı çıxıb	48
Budur, yenə axşam gəlir	49
Bu il mənim üzümə	50
Səndən sonra yaz gəlir	51
Gəlir	52
Nə fayda	53
Şair qadınıq	55
Daha həyat mənə də	57

Qış gözündən	58
Bu qayğı məndən yan keçdi	60
Bu dünya niyə belədir	61
Fraqmentlər	62
Bu ki milyon il əvvəl	64
Dünyada adam az deyil	65
Nostalji	66
İti azmış səfərlərə	67
Bir dəfə	68
Çətini arxada qaldı	69
Allah, eşidirsən	70
Avtoqraf	72
Keyfinə soğan doğrama	74
Bəlkə sevgi deyildi	75
Əzabımın gözləri	77
Söz ki oldu kələf ucu	78
Elə axınla gedirlər	79
Nə düşübsüz	80
Yazmıram, yaratmıram	81
Kim qaranı ağ görüb	82
Sidqin düşdü, getdin pirə	83
Ağlayırsan	84
Hər gün əlimdən alınan	86
Adım adam balasıdır	87
Çağırduğım ruhları	88
Göndərmişdi, başa vurdum	89
Hər tərəf qaraqabaqdı	90
Kimdi o, qaçıb gizlənir	91
İrəliyə yolum yox	92
Qayıdım gəlim	93
Ümid bazarı	95
Necədir	96
Qaçıb dırmanacağım	98
Dünya qan içində	99
Bilmədim, düşdüm toruna	101
İşlərin	102
Daha	103
Qismət	105

Deyilsən	107
İçimin can atdığı	108
Mərhələ	109
Gözündə kin saxlayan	111
Dost nəsihəti	112
Niyə ağlayırsan, bacı	114
Daha əlimdən nə gəlir	115
Qərib qala bilmirəm	116
Vaxtın çəkçevirində	118
Sən belə istədin	119
Hanı, İlahi	121
Öldürürsən diri baxır	123
Məktub	124
Bəxt yükündə kiçilsəm də	126
Dünənki	127
Qlobal siyasətlər	128
İnnən belə	131
Mənə tanış gəlmirsən	133
Hələ ki	134
Deməyə söz tapmıram	136
İlahi, bu adamlar	137
Atacaq səni hamı	139
Dünyanın	140
Yarı canı qalmayıb	142
Əcəb işdir, necə oldu	143
Qiyamət	144
Mən intiqam almağa	146
Ayağımın ağrısını	147
Birinə barmaq silkələr	148
Çırpındı əllərimin	149

Miniatürlər

Lap qısa	151
Qanlı lələ	155

Firuzə Məmmədli.
Dərd üzünü gizləyir.

Korrektor:
Mələhət Qəmbərova

Bilgisayar tərtibi:
Sevinc Hüseynzadə

Operator:
Ləman Namazova

Texniki redaktor: **Aynur ƏSGƏRLİ**
Dizayner: **Rafael QASIMOV**

Çapa imzalanmışdır: 26.06.2011

Kağız formatı: 84x90 ¹/₃₂

H/n həcmi: 5 ç.v.

Sifariş: 128

Sayı: 500

**Kitab «ADİLOĞLU» nəşriyyatında
nəşrə hazırlanmış və ofset üsulu ilə çap
edilmişdir.**

Ünvan: Bakı şəh., Şərifzadə küç., 202

Tel.: 418 68 25, 433 00 43; (050) 593 27 77

Web: www.adiloglu.az;

E-mail: adiloglu2000@gmail.com